* AVE *

MARIA

JULIJ, 1951

Narodna in univerzitetna knjižnica Ljubljana

FROM
FATHER LEMBRAND
St. Mary's, Lemont

dup.

IMMIGRANT ARCHIVES
University of Minnesota

Ave Maria

Nabožni slovenski mesečnik

VSEBINA

Zdrava, Kraljica, v Lemontu kronana - škof G. R. 193
Jubilej velikega dne - P. Kazimir ofm 195
Naša Kraljica /pesem/ Dr. J. Debevec 198
Dočakali smo dan... - Anton Grdina 199
Pismo /pesem/ - P. Aleksander ofm..... 201
Mati milosti božje - P. Kazimir ofm 202
Brezjanski Kraljici - P. Evstahij ofm 204
Brezje - P. Mirko ofm 205
Maria Goretti - Prevedel p.Odilo..... 210
Pogovor 212
Ave Maria - P. Odilo ofm..... 213
Pismo iz Avstralije 215
Po kraljestvu križa..... 216
Lemontski odmevi 218
Kramljanje na zapečku 221

Urejajo in izdajajo
SLOVENSKI FRANČIŠKANI
v Združenih državah ameriških

Glavni urednik - Editor: Fr. Martin Stepanich OFM
Upravnik - Business Manager: Fr. Cyril Shircel OFM

*

Naslov - Address: AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois
Telephone : Lemont 873

*

Naročnina - Subscription rate: Za U.S.A. in Kanado $ 2.50 - Za inozemstvo $ 3.00

*

Naročnina je Tvoj dar slovenskim fantom,
ki se v lemontskem semenišču pripravljajo
na duhovniški poklic.

Naročnikov in dobrotnikov se lemontska frančiskanska
družina spominja pri dnevnih molitvah, zlasti pri
svetih mašah.

*

Printed by AVE MARIA PRESS, Lemont, Illinois

*

Published once monthly - twice in October - by the Slovene Franciscan Fathers, Lemont, Illinois, in the interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. - Authorized July 14, 1945.

Zdrava, Kraljica, v Lemontu kronana!

Nikdar nismo imeli kraljev in kraljic svojega rodu in krvi. Zgodovina našega naroda ne našteva dolgih rodovnikov slavnih vladarjev. Majhni smo in nepoznani, tako majhni, da se počutimo kot otrok, ki se veličanstva kraljice boji, ker le mater pozna in njeno ljubeznivo oblast.

Marija, v nebesih kronana, ki si naša Mati: Ti nam bodi KRALJICA, druge ne potrebujemo! Tebi, Marija, smo ponudili krono, skromno in preprosto, kakor smo pač sami neznatni po številu in pomembnosti.

MARIJA, TI NAS VODI IN VLADAJ! Za Teboj bomo hodili, Tvoje močne roke se bomo držali. Tako bomo šli stanovitno po križevem potu trpljenja k Tebi in s Teboj v slavo Tvojega Sina Jezusa.

MARIJA, TI NAS VARUJ, "daj nam moč zoper sovražnike svoje"! Vsi Tvoji sovražniki so tudi naši sovražniki. Mi smo šibki in nestalni, Ti pa si Devica mogočna, ki si s svojim zarodom peklenski kači glavo strla. Pod Tvoje močno varstvo pribežimo.

Naša Kraljica si - TEBI ČAST! Tebe naj naše ustnice časte, Tebe naj naše pesmi slave! Ob zgodnji zori, ob poldnevni luči in ob večerni zarji se Tvojega božjega materinstva hvaležno spominjamo.

Naša Kraljica si - TEBI POKORŠČINO! Tebe posnemamo, ko božje zapovedi spolnjujemo in božjo voljo vršimo po Tvojem življenjskem geslu: Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!

Naša Kraljica si - TEBI ZVESTOBO: do konca, do zadnjega diha, v življenju in smrti - in potem vso večnost!

Čast, pokorščina, zvestoba - trije žlahtni kamni, ki Ti jih ponižno darujemo s prošnjo: Dovoli, da jih vpletemo v krono, s katero je bila pred petindvajsetimi leti kronana Tvoja milostna podoba - lemontska Marija Pomagaj!

Škof Gregorij Rožman

Kraljica lemontska,
ti naša si čast,
mi pa smo tvoja
na vekomaj last!

JUBILEJ VELIKEGA DNE

P. Kazimir ofm

V Lemontu stanuješ,
v nebesih kraljuješ,
pomagaj Marija, pomagaj nam ti!

Petindvajsetletnico največjega dogodka v zgodovini ameriških Slovencev one dobe praznujemo letos. Dne 27. junija 1926. je škof Anton B. Jeglič slovesno kronal na naših - tedaj novih - ameriških Brezjah lemontsko Marijo Pomagaj za Kraljico ameriške Slovenije, kakor je leta 1907. tudi doma kronal brezjansko Marijo Pomagaj za Kraljico vse domovine. Zmagoslavne slavnosti svetovnega evharističnega kongresa v Chicagu, ki se je vršil prav tisti mesec, so nekoliko zasenčile našo narodno slovesnost. Kot takratni komisar sem imel napraviti to slavnost v vsej tisti veličini, ki jo je zaslužila in sem kot začetnik lista "Ave Marije" najbolje poznal in čutil šestnajstletno veliko Marijino borbo, ki daje slavnosti kronanja šele pravi pomen. A bil sem takrat kot tajnik slovenske sekcije kongresa prezaposlen z delom, ki mi ga je nalagalo tajništvo. Tako nisem mogel pokazati slovenski javnosti naše slovesnosti kronanja v vsej njeni veličini, v kateri sem jo gledal. Naj to vsaj ob letošnji proslavi srebrnega jubileja z nekaj vrsticami nadomestim!

"Marija Pomagaj, ne bomo te pozabili v Ameriki!" Tako smo slovenski izseljenci tiste velike dobe obetali s solzami v očeh na Brezjah svoji Materi, ko smo odhajali iz domovine. Triglav je slišal to našo zaobljubo in jokal za nami, ko smo izginjali skozi jeseniški predor v neznani svet.

Pa tu v Ameriki - kaj se je zgodilo tisto dobo? Zadelo nas je prav to, pred čemer smo trepetaje prosili na Brezjah Marijo Pomagaj njenega varstva in pomoči.

Prva leta ameriške Slovenije smo ostali vsi zvesti in verni. Priče za to so: katoliški dnevnik, katoliški tednik, tri prve podporne jednote, vse katoliške; ter vse slovenske župnije in cerkve.

Pa so leta 1894. naenkrat napadli naše vrste protiverske sile. Kar vrstile so se: proticerkven dnevnik, besno sovražen protiverski tednik, protiverska rudeča jednota in še en sovražni tednik, še dve protiverski jednoti in mnoge druge kulturnobojne organizacije. Žalostna protiverska okupacija ameriških Slovencev se je začela in vedno močneje razvijala, vedno besneje napadala Boga, Marijo in vse, kar je bilo vsaj malo v zvezi s cerkvijo. Kakšne klevete in laži so prinesli na dan! Kakšna bogokletstva! Protiverski strup se je začel razlivati po slovenskih naselbinah in srcih, število odpadov od vere se je širilo kot žalostna povodenj. Že leta 1910. so se sovražniki

božji javno bahali: "Imamo že polovico ameriških Slovencev v svojem taboru!" Pet let pozneje pa so se že smejali: "Imamo jih že dve tretjini!" In res je bilo tako.

Vsi še zvesti in verni ameriški Slovenci so prestrašeni gledali, kaj bo iz tega. Upravičeno so se bali najhujšega poraza. Prvi katoliški dnevnik je propadel, dve katoliški jednoti smo izgubili v rudeči tabor, nekaj katoliških tednikov je zaplavalo v nasprotne vode. Po nekaterih naselbinah verniki niti v cerkev niso več upali, ker jih je na poti čakalo zasramovanje in morda še kaj hujšega. Slovenskih naselbin brez duhovnika je bilo že nad šest sto.

Da, velik del od vseh 250.000 ameriških Slovencev je pozabil na svojo sveto obljubo na Brezjah pri ločitvi. Sovražna premoč ga je premotila s svojimi lažmi, zaslepila in zapeljala.

Ni pa zapustila svojega ljubljenega slovenskega ljudstva njegova Mati - Marija Pomagaj. Prestrašeno je gledala tam z Brezij preko morja, kaj se godi med njenimi otroki. Pa se je odločila: "V Ameriko grem za njimi! Ne bom jih zapustila v njih toliki verski bedi! Tam med njimi hočem dobiti svoj ameriški dom!..."

V marcu 1909. se je naenkrat zaslišal njen bojni klic: "Ave Maria!", ki je klical vse zveste v Marijino armado za verski preporod ameriških Slovencev. Neznatni listič na osmih straneh enkrat na mesec je planil kot pastirček David proti mogočnemu Goljatu. "Ave Micka" in "Fratrova flikca" se mu je rogal velikan, prepričan v svojo zmago.

Pa glej! Pod Marijino zastavo so se začeli zbirati vsi, ki še niso nasedli. Mnogi, ki so bili že sredi pota ali pa že v levem taboru, so se vračali in se ob Mariji otresli svoje slepote in svoje bojazni. Huda šestnajstletna borba se je začela, borba za versko življenje ali smrt. Kanoni so grmeli iz vseh protiverskih trdnjav: časopisov, jednot in zvez, po salonih in po domeh. Dan na dan so ropotale strojnice vsemogočega obrekovanja, sramotenja in zmerjanja hrabrih Marijinih borcev, ki se pa za vse to niso zmenili. Po letu 1918. pa se je že začela svitati zarja, ki je napovedovala gotovo Marijino zmago. A to so opazile tu-

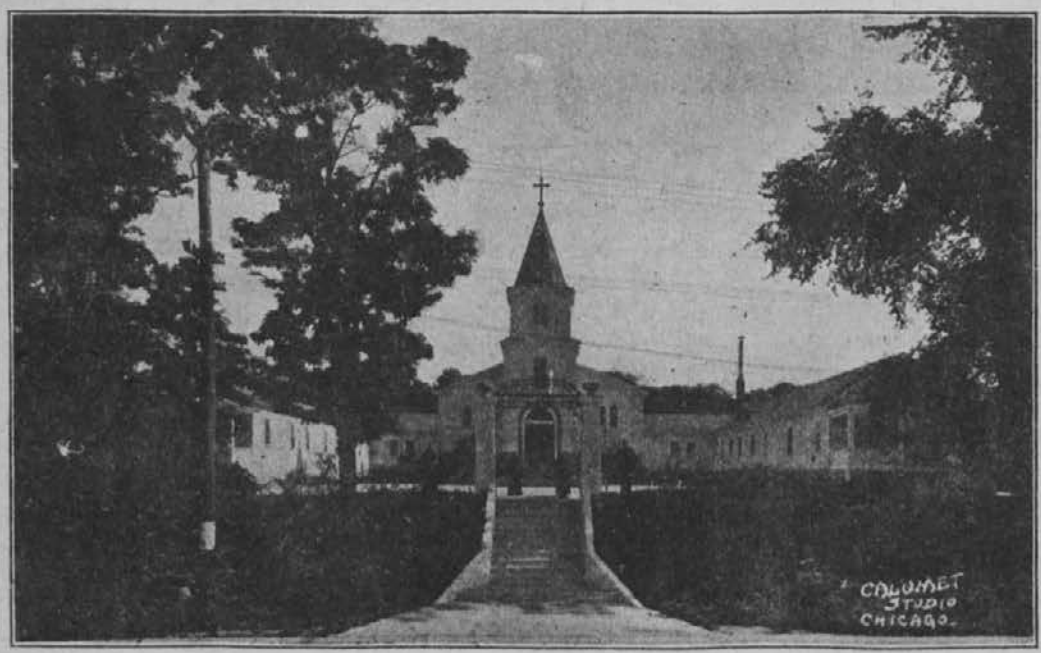

Prvi dom
Prvi, leseni dom lemontske Marije Pomagaj /1925-1940./

Veličastni trenutek kronanja je prišel. Zmagala je lemontska Kraljica!

di sovražne sile in v triletni borbi z vsemi močmi napadle glavno Marijino podjetje.

Prav tedaj pa je posegla vmes sama - Marija Pomagaj in zmaga je bila dobljena: tiskarna in list sta bila rešena, v K.S.K.J. pa je prišel kot predsednik Mr. Anton Grdina, ki je začel po vsej Ameriki z zmagovalnimi katoliškimi shodi. Isto leto (1923.) smo tudi izbrali in kupili prostor za dom Marije Pomagaj - za ameriške Brezje, ki naj postanejo središče vse katoliške ameriške Slovenije. Leta 1925. pa je prišla naša Marija Pomagaj v Ameriko v svoj novi dom. Skoraj deset tisoč ameriških Slovencev se je zbralo dne 14. julija 1925. v Lemontu, da jo pozdravi na njenih novih Brezjah, ki so zrastle po tolikih bojih in kljub tolikemu nasprotovanju.

Pa je lemontska Marija Pomagaj hotela postati tudi kronana Kraljica ameriških Slovencev. S tem je hotela zadati sovražnikom zadnji udarec, slovenskim izseljencem pa pokazati, da je resnična zmaga njena. In še to je hotela, da jo krona on, ki je bil v letu 1909. prva žrtev borbe, ki jo je vojevala Marija - knezoškof Jeglič. Po novoustanovljenem listu "Ave Maria" je namreč napovedal Ameriki svoj obisk. Pa ga je tedanja mrzla ameriška Slovenija neprijazno odklonila. Sedanja prenovljena in versko prerojena pa ga je sama naprosila, naj pride čez morje kronat Kraljico ameriških Slovencev. Naj vsi vidijo čudežno spremembo let 1909-1926., čudežno Marijino delo, resničen dokaz, da še ljubi svoj narod!

In to se je res zgodilo dne 27. junija 1926. Da, to kronanje lemontske Marije Pomagaj je bilo veliko Marijino zmagoslavje, proslava njene zmage. Ves slovenski narod naj vidi ta čudež, naj se ji zanj zahvali in se globoko v duši zave: Marija Pomagaj nas še ljubi! Tedanja čudovita verska vrnitev naj mu zlasti danes, v njegovi težki Kalvariji, mogočno govori: Marija ni zapustila ameriške Slovenije, tudi one doma ne bo! Slovenci, zaupajte svoji Kraljici tudi danes!

Ni še nastopil čas, ko bi mogli podrobneje govoriti o tem velikem boju, kar bi še bolj jasno pokazalo, da je naš verski preporod dosegla samo Marija Pomagaj. Mnogo skritih, težkih bitk se je izvojevalo pri "Ave Mariji", za katere narod niti ne sluti. Petdesetletnica kronanja lemontske Marije bo pa že lahko dobila besedo in takrat bo zgodovina pokazala čudež Marije Pomagaj v vsej resničnosti.

Ave Maria, Kraljica ameriških Slovencev!

Naša Kraljica

Odprta so sveta nebesa,
odgrnjena zlata zavesa,
prestol se nam svetel žari:
Gospa na prestolu sedi.

Krog ljube gorenjske ravnine
pozdravljene strme višine,
pozdravljena Triglav in Stol,
varujta Marijin prestol.

Oj, zemlja, vse tvoje ravnine,
oj, zemlja, vse tvoje višine,
kar koli si, gora in dol,
oj, vsa si Marijin prestol!

Odprta so srca nam vneta
za Tebe, Devica presveta,
pripravljen je v srcih prestol:
le Tebi, a svetu nikol!

O, angeli božji, hitite,
in zlato ji krono nesite,
krono Mariji Devici,
svoji nebeški Kraljici!

To pesem so peli na slovesnosti krnanja Brezjanske Marije. Sestavil: Dr. J. Debevec

Dočakali smo dan...

Napisal
Anton
GRDINA

Uredništvo Ave Marije mi je pisalo o letošnjem praznovanju srebrnega jubileja kronanja lemontske Marije Pomagaj. Vprašali so me, če imam morda kaj slik na razpolago od onega nepozabnega dne pred petindvajsetimi leti na lemontskem gričku.

Takoj sem hitel k svojim filmskim zbirkam, med katerimi jih je toliko posnetih ravno v Lemontu. Saj so ravno naše ameriške Brezje važno središče zgodovine vernih slovenskih izseljencev. Menda je satan naprej videl, kaj bo lemontski griček doprinesel verni slovenski duši, zato je skušal začeto delo uničiti. Toda Marija je nakano pogazila in zmagala, kakor je še vedno in povsod.

Seveda sem filmal tudi slovesnost Marijinega kronanja leta 1926. Zdaj pa sem našel ta trak in začel pregledovati slike...

Koliko spominov se mi je vzbudilo! Zopet sem spremljal slovesno procesijo z milostno podobo od romarske cerkvice na hrib, kjer je stala prav za to priliko postavljena lesena kapela. Številna duhovščina, med njo pa slovenski vladika, sivolasi škof Jeglič s svojim očetovskim smehljajem.

Dokler bom živ, mi ne bodo izginili iz spomina prelepi prizori. Veličastno je tistikrat stal Jeglič pred Marijino podobo, z eno roko držal zlato krono, z drugo pa kazal nanjo in na Marijino glavo, ki jo je čakala. Slovesno so donele njegove besede preko nas, ki smo vriskajočih src pričakovali trenutka:

...S TO KRONO BOM KRONAL
MARIJO POMOČNICO BREZIJSKO
ZA VAS AMERIŠKE SLOVENCE.
SEM BOSTE PRIHAJALI ODSLEJ,
KAKOR DA PRIHAJATE K NJEJ
NA BREZJE NA GORENJSKEM...

Nato je škof pritrdil krono na Marijino glavo. Potem pa je vzel manjšo krono, ponovil slovesne besede in jo pritrdil na glavo Marijinemu Sinu.

Vse se je zgodilo tako svečano, da so mnogim od ganotja tekle po licih solze. Vsak se je imel naši Kraljici

Tudi slovenski možje so prišli počastit kronano Marijo Pomagaj...

Danes ima Marija v USA svoj zidani dom, kjer vodi ameriške Slovence k svojemu Sinu in vzgaja slovenske fante za službo oltarju...

za kaj zahvaliti. Največja pa je bila naša skupna zahvala Mariji Pomagaj, da je ameriško Slovenijo združila duhovno z dragim narodom v starem kraju, ki tako vneto časti brezjansko Kraljico.

Da, dan kronanja je bil dan zmage. Marija je sicer dopustila žrtve in vse trpljenje, skozi katerega je moral zlasti ustanovitelj Lemonta, p. Kazimir. Toda že mora tako biti, da gre vsaka dobra verska ustanova preko trdih preizkušenj, predno pride do miru in procvita. Lemontska frančiškanska naselbina z Marijo Pomagaj nam je za to jasen dokaz.

Danes je Lemont že od Atlantskega do Tihega oceana znana in priljubljena slovenska božja pot, prav kakor je hotel naš škof Jeglič. Tu pri Mariji ohranjamo spomin na domovino in na prave Brezje, kar je našim ljudem še vedno najsvetejše, upanja polna tolažba v težkih dneh. Kolikim so prav naše ameriške Brezje pomagale, da so ostali ali pa spet postali verni katoliški Slovenci.

Kaj nismo Slovenci lahko ponosni in hvaležni obenem Bogu in Mariji za vse to, kar smo prejeli ameriški Slovenci. Tako je Bog odločil, ko pa je prišel čas za izvršitev, je poklical ljudi, da so pri izvršitvi pomagali. Mi pa ob jubileju ne smemo pozabiti p. Kazimirja, ki naj zdaj uživa srčno zadovoljstvo ob tem, za kar je tiste čase prejemal grenke udarce.

Pojdimo cilju naproti z geslom: Za Boga in za Marijo! In pa molimo, da bi zares vsi ameriški Slovenci prišli k Mariji Pomagaj. Saj Marija vselej vsakega sprejme, da se le nanjo obrne. In naše lemontske Brezje so po besedah škofa Jegliča za vse Slovence, ki so dospeli iz stare domovine, pa tudi za njihove družine in njih potomce. To si vzemimo k srcu in temu ohranimo spomin ob srebrnem jubileju kronanja naše Kraljice!

Sveti Frančišek, glasnik miru, sprejema lemontske romarje.

Pismo

drobne Mici
lemontski Kraljici

Ata mi pravijo, da si z Gorenjske doma.
Jezusu pela si pesem mogočnih triglavskih gorá,
kjer so moj ata njivico črno orali,
njivo orali in zlato pšenico sejali.
Bogec nebeški, poglej na to mojo zemljó: zemlji:
kruha za petek nam daj, za svetek potičko ljubó,
so moj ata dejali...

Ata mi pravijo: Kje je pšenička ostala, bogve?
V svetek smo jedli ječmenovec, v petek točili solzé.
Ata so njivico črno sosedu prodali,
njivo prodali, v Ameriko se odpeljali.

Kaj tudi tebi, Marija, ni zemlja gorenjska rodila,
da si na griček lemontski se zdaj preselila?
Ata mi pravijo: To si neumna, ti čenča gorenjska!
Matere z Brezij potrebna so srca slovenska.

S hribčka v Lemontu Marija s predobro rokó
lestvico božjo izseljencem spenja v presveto nebó.

P. Aleksander ofm

Protestantski univerzitetni profesor dr. Hugo Lämmer je dobil v roke knjigo katoliškega pisatelja Albana Stolza o angelskem pozdravu. V njej svetuje pisatelj vsem tistim protestantom, ki bi božjo resnico zares radi našli, naj v ta namen - samo zaradi poskusa - vsak dan zmolijo eno zdravamarijo. Lämmer sam pripoveduje: "Začel sem torej moliti zdravamarijo in blagrovati s tem pozdravom milosti polno Mater božjo ter jo prositi, da bi mogel najti pravo Kristusovo Cerkev in v njej svoj mir. In res so začele zginjati dozdevne znanstvene težave, ki so mi prej branile v katoliško Cerkev. Moje samotno stanovanje je bilo v tej dobi priča trdih notranjih bojev, polnih solza in molitev. Zdravamarija me je rešila težav in ko sem pozneje potrkal na vrata Cerkve in prosil za vstop, sem v celotnem katoliškem nauku lahko rekel svoj 'da' in 'Amen'." Lämmer je bil pozneje profesor katoliškega bogoslovja v mestu Breslau. - Marijina molitev dela čudeže v naših dušah.

Mati milosti božje

Zadnjič smo si ogledali nekaj razlag naziva "Mati milosti božje". Pa se zdaj ustavimo še pri eni razlagi, ki ima še veliko globlji pomen kot ostale!

Kakor sem že večkrat omenil, so litanije v svoji prvotni obliki, brez poznejših dostavkov, lepo umišljena pesem Marijine časti in slave. Kakor pri vsakem drugem slavospevu, vidimo tudi pri litanijah, kako se nazivi med seboj izpopolnjujejo in dopolnjujejo. Vsaka vrstica je stopnja višje, korak naprej. To vidimo jasno tudi pri našem vzkliku in če ga hočemo pravilno razložiti ter razumeti, ga moramo premišljevati v primerjanju z navizi pred in po našem.

"Mati Kristusova" kličemo Marijo v prejšnjem nazivu. Kot judovska mati je Mati obljubljenega in tako pričakovanega Mesija zlasti judovskemu narodu, je kraljeva Mati Jezusa Kristusa kot judovskega Kralja. Tako je najsrečnejša in pa najvišje odlikovana mati v dolgih tisočletjih zgodovine izvoljenega ljudstva: "blažena" med vsemi materami svojega naroda.

Toda kot Mati Odrešenika sveta, kot Kralja nebes in zemlje, je pa tudi najsrečnejša in najvišje odlikovana Mati med vsemi človeškimi materami, kar jih je kdaj živelo na svetu pred in po njej. Torej "blažena med ženami", med vsem ženskim spolom vseh časov.

Kako pa je postala tako odlikovana Mati, blažena med vsemi ženami? Ali se je sama za to odločila? Morda tako, kakor stopajo v zakon in potem v materinstvo druga dekleta? Nikakor ne.

Da to razumemo, se moramo samo zamisliti daleč, daleč nazaj v večnost, ko se je presveta Trojica od vekomaj odločila, da ustvari svet in človeka na njem. Videla je že naprej tudi raj, v katerega bo prvi človek postavljen na preizkušnjo, ki pa je ne bo prestal ter tako padel v sužnost Satanovo. Zato je že takrat sklenila odrešenje človeškega rodu. Volja nebeškega Očeta je bila, da se Sin Bog učloveči, trpi, umre na lesu križa ter s tem odkupi človeka. Presveta Trojica je sklenila, da bo izkazala človeku milost, katere niso

bili deležni uporni angeli: da ne bo zavržen.

Prav takrat v večnosti pa je troedini Bog že tudi iskal Evino hčer, ženo, ki naj pri učlovečenju Sina božjega sodeluje, naj ga svetu rodi, mu da kri in meso. Saj brez telesa Bog odrešenja ne bi mogel izvršiti, ker kot sam Bog ne more ne trpeti in ne umreti.

Presveta Trojica je izbrala Marijo iz Nazareta, preprosto dekle iz rodu kralja Davida, ki bo ona presrečna Mati božja, ki bo stopila tako nekako v krvno sorodstvo s samim Bogom. Že takrat v večnosti je bila Marija izbranka te neizmerne božje milosti do človeka: postala je že takrat: Mati milosti božje. Vse kaže, da so naš Marijin naziv začetniki litanij pojmovali največ prav v tem pomenu: klicali so k Mariji kot "Materi, izvoljenki milosti božje", Materi, ki si jo je milost božja do človeka izbrala za mater Odrešenikovo. Razumevati moramo ta naziv tako, kakor pravimo v navadnem govoru o materi, ki je rodila svetu kakega velikega moža, da je bila "mati božje previdnosti", ali o kakem velikem možu, da je bil "mož božje previdnosti". S tem pač hočemo reči, da je to mater ali tega moža sama božja previdnost izbrala v posebno službo človestvu. Marijo pa je milost božja do človeka izbrala kot Mater, po kateri bo svet prejel Odrešenika.

Da je ta razlaga Marijinega naziva "Mati milosti božje" pravilna in prvotna ter so začetniki litanij ta vzklik prav zato uvrstili med ostale, jasno kažejo tudi naslednji nazivi v tem prvem delu, rečemo lahko: v tej prvi kitici litanijskega slavospeva. Vsi naslednji nazivi namreč stopnjema opevajo, kakšna je morala biti od vekomaj od milosti božje izvoljena Mati, kako si jo je Bog okrasil z vso dušno lepoto, da je bila vredna tolikega božjega odlikovanja, katerega povesta zadnja dva naziva tega dela "Mati Stvarnikova" in pa "Mati Odrešenikova". Ta dva naziva povesta višek njene slave in časti kot Matere božje.

Mariji kot "izvoljenki milosti božje" pa s tem pazivom povemo tudi to, da je postala Mati božja samo po milosti božji, samo iz pokorščine do Boga. Kakor pravi sveti apostol Pavel o sebi, "da je samo po milosti božji to, kar je", toliko bolj govori tako tudi Marija. In to je sama povedala v svoji visoki pesmi, ki jo je zapela pri obisku tete Elizabete: "Moja duša poveličuje Gospoda... ker velike reči mi je storil On, ki je mogočen in čigar ime je sveto". S tem je priznala isto, kakor priznava o sebi sveti Pavel. Sama milost božja jo je izbrala, da "bo spočela in rodila Sina, ki bo velik in Sin Najvišjega in Njegovemu kraljestvu ne bo konca", kakor ji je povedal angel pri oznanjenju.

Dr. Gregorij Rožman, škof ljubljanski, kaj rad obišče ameriške Brezje. V govorih na romanjih nam je o Mariji povedal že mnogo lepega.

Tako nam ta razlaga odkrije še drugo veličino Marijinega materinstva: da je namreč Mati iz pokorščine do volje božje, prav kakor je o sebi govoril tudi njen Sin Jezus, da je prišel na svet samo zato, da izpolni voljo nebeškega Očeta, kateremu je bil pokoren, "pokoren do smrti na križu." Težko razumemo pokorščino Boga Sina do Očeta, ker sta oba en Bog. Težko pa razumemo tudi Marijino pokorščino, da je bila potrebna za naše odrešenje, da je postala "Mati milosti božje".

S tem nazivom pa hočemo Mariji tudi povedati, da je postala po volji, po milosti božji tudi naša Mati. Da, tudi za nas je "Mati milosti božje"! Mati, katero je božja milost izbrala za Mater nas vseh. Ko je izgovorila velike besede božjega učlovečenja: "Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi," je priznala tudi materinstvo do vseh, za katere je dobri Bog pripravil po njenemu Sinu odrešenje.

Zato imamo pravico prositi Marijo in ji klicati svoj zaupni "Prosi za nas!". Ona pa ima kot naša "mati milosti božje" nekako dolžnost, da posluša naše prošnje in nas usliši. Gotovo s tem krepko poudarimo svoje zaupne prošnje, katere ji v litanijah prinašamo.

Zato pa: Mati milosti božje, prosi za nas!

Brezjanski Kraljici

Romarska pesem, ki jo je leta 1947. ob priliki vrnitve brezjanske Marije Pomagaj sestavil pok. p. Evstahij ofm.

Prišli smo k tebi, slovenska Kraljica,
tvoje svetišče je milostni kraj.
Bodi pozdravljena, o Pomočnica,
dvigaš nam duše v preblaženi raj!

Čutimo kazen izvirnega greha,
čutimo breme nerednih želja.
Tvoja svetost pa je naša uteha,
k Sinu nas vodiš, dobrotna Gospa.

Božje se Dete ljubeče privija,
Njemu veselje je tvoje Srce.
V Srce nas sprejmi, o Mati Marija,
misli, želje naj se v njem posvete!

Hočemo novo življenje pričeti:
delo, trpljenje naj bo za Boga!
Hočemo biti spokorni in sveti,
vredni ljubezni in sreče neba!

Zemlja vesoljna je - solzna dolina,
časno življenje pa romarska pot.
Božja nebesa so vsem domovina,
vsem, ki očisti jih večni Gospod.

K tebi v nebesa, o ljubljena Mati,
priti želimo iz grešnih nižav.
Vemo, da hočeš oporo nam dati,
Sinovo milost za blagor višav.

S tabo, o Mati, Gospa in Kraljica,
bomo zapeli iz srčnih globin:
"Hvaljena, moljena, žarna Trojica,
Oče Najvišji, Ljubezen in Sin!"

Mati, Pomagaj, da bomo viharje
zmogli in strli grehov vseh rast!
Ti nas popelji do blažene zarje,
Bogu s teboj naj prepevamo čast!

BREZJE

P. Mirko ofm

Slovensko Brezje, po katerem pravimo tudi Lemontu-ameriške Brezje, je prijazen kraj na našem Gorenjskem. Vasica mora biti že precej stara, saj nam slovenska zgodovina pripoveduje, da je že sredi petnajstega stoletja stala na tem kraju cerkvica sv. Vida kot podružnica mošenjske župnije. Cerkvica je imela stransko kapelo svetega Antona Puščavnika. Leta 1800. pa je dal takratni župnik nasproti te kapele zgraditi še eno, posvečeno Mariji Pomagaj. Prvotna Marijina podoba je bila naslikana na steno in je v kratkem popolnoma obledela. Vendar je ljudstvo rado hodilo tjakaj molit in se priporočat Materi božji.

Kakšna je bila ta prvotna slika Marije Pomagaj, je težko reči. Lahko pa si mislimo, da se od današnje ni dosti razlikovala. Saj si Marijo Pomočnico težko predstavljamo drugače. Verna domišljija je dobila podobo Marije Pomagaj iz svetopisemskega poročila o begu v egiptovsko deželo. Ker je evangeljsko poročilo skopo, ga je razširila legenda. In ta pripoveduje tole: Tisto noč, ko se je angel s sanjah prikazal sv. Jožefu in mu rekel, naj beži pred Herodom v Egipet, se je drobni Jezušček nenadoma dvignil, se vzpel k svoji Materi in vzkliknil: "Marija, pomagaj!"

To legendo je imel pred očmi slikar, ki je prvi naslikal podobo Marije Pomagaj, nekako v začetku šestnajstega stoletja. Na tej podobi, ki jo hranijo in časte v cerkvi svetega Jakoba v Innsbrucku v Avstriji, se res vidi na Marijinem obrazu nekaka skrb, bolečina in žalost. Jezušček pa se krčevito oklepa Marijinega vratu, kakor da išče pomoči pri njej, kakor da res kliče: "Mati, pomagaj!"

Za prvim slikarjem, ki je bil protestant, so mnogi poskušali naslikati podobne Marijine slike. Vendar je med njimi prav malo milostnih podob. Morda so se prav naše slovenske Brezje med vsemi kraji z milostno podobo Marije Pomagaj povzpele najvišje.

Zgodovina današnje brezjanske milostne podobe sega v Napoleonove čase. V Kranju na Gorenjskem je živel tistikrat slikar Leopold Layer. Ker se zaradi hudih časov ni mogel preživljati s slikanjem, je začel ponarejati denar. Toda oblast ga je kmalu zasledila in zaprla. Grozila mu je smrtna kazen. V ječi pa se je nesrečnež spomnil brezjanske Marije Pomagaj. Obljubil ji je, da bo poslikal njeno kapelico in napravil zanjo novo podobo Marije Pomagaj, če ga reši iz ječe.

Marija ga je uslišala. Nepričakovano so se mu odprla vrata ječe. Slikar poln hvaležnosti ni pozabil na obljubo. Leta 1814. je napravil današnjo milostno Marijino podobo in vso brezjansko kapelico na novo poslikal. Stenske slike so danes že precej otemnele, milostna podoba v oltarju pa je še dobro ohranjena.

Brezjanska Marija Pomagaj se precej loči od one prve v Innsbrucku. Njen obraz je izgubil vso resnost in žalost: naša Marija Pomagaj ima ljubezniv obraz, kakor da bi vse vabila, naj pridemo k njej, da nam pomaga.

Odkar je bila Marijina kapelica prenovljena, je začela božja pot na Brezjah vedno bolj sloveti. Romarji iz bližnjih in daljnih krajev so se trumoma zgrinjali pred podobo Marije Pomagaj, zlasti še po prvem ozdravljenju dne 22. septembra 1863, ko je Marija Pomagaj po čudežu pokazala Slovencem, kje je njen milostni kraj. Bilo je takole:

V sosednji župniji Begunje je živelo osemnajstletno dekle Marija Tavčar, povdrženo hudi božjasti. Ubožica je bila dvanajst dolgih in muk polnih tednov priklenjena na posteljo. Ko se ji je končno nekoliko izboljšalo, da je mogla vstati, ji je ostala vendar desna noga v kolenu skrčena, trda in mrtva, da je mogla hoditi le ob berglah. Nobeno zdravilo ji ni pomagalo. Tedaj pa se ji je dvakrat zapored sanjalo, da gre v cerkev Marije Pomagaj na Brezjah z berglami, iz cerkve pa brez njih. To jo je navdalo z zaupanjem. Dne 22. septembra 1863. je šla res na Brezje ter ondi med mašo ozdravela, odložila bergle in jih iz hvaležnosti pustila v milostni kapelici.

Vest o tem čudežnem ozdravljenju se je hitro razširila. Vedno več pomoči potrebnih je prišlo k Mariji. K prvim berglam se jih je v petdesetih letih pridružilo že okrog 250 drugih. Mnogo je bilo torej letesnih ozdravljenj, še več pa dušnih, ki imajo v resnici še večjo vrednost, ker segajo v večnost.

Ko je število romarjev leto za letom naraščalo, je postala prvotna cerkvica veliko premajhna za vse množice. Pa tudi mošenjska duhovščina ni bila več kos svoji nalogi, čeprav so hodili pomagat tudi sosednji duhovniki. Novi mošenjski župnik Frančišek Kummer se je pogumno lotil zbiranja denarja in dne 9. oktobra 1889. je tedanji ljubljanski škof dr. Jakob Missia položil in blagoslovil temeljni kamen nove božjepotne cerkve. Načrt za svetišče je napravil sloveči graški stavbenik Robert Mikovitz, po predloženem načrtu pa je stavbo izvršil arhitekt Frančišek Faleschini. Zidali so jo deset let. Posvetil jo je dne 7. oktobra 1900. kardinal Missia, tedaj goriški nadškof. Pri slovesnostih sta bila navzoča tudi ljubljanski škof dr. Anton B. Jeglič in pa amerikanski škof Jakob Trobec, ki se je ravno takrat mudil v domovini na obisku. Poleg cerkve je kardinal posvetil tudi veliki oltar sv. Vida, stranski oltar sv. Antona Padovanskega je posvetil škof ljubljanski, ameriški škof pa oltar sv. Antona Puščavnika.

Nova cerkev je prostorna in more sprejeti 2500 romarjev. Zidana je v novorenesančnem slogu. Na eni strani ima zvonik, na drugi pa kupolo, ki se dviga nad milostno kapelico, ki je ostala v novi cerkvi na prejšnjem mestu, nespremenjena v svoji notranjščini.

Zaradi naraščajočega števila romarjev so postali nujno potrebni stalni duhovniki, ki bi mogli ustreči vsem željam romarjev. Zato se je takratni ljubljanski škof Missia spomnil frančiškanov ter poprosil predstojništvo slovenske provincije. Tako so že od leta 1894. v poletni dobi prihajali na Brezje na pomoč patri iz Ljubljane. Stalno se še niso mogli naseliti, ker še ni bilo primerne hiše. Vendar je bil že petega septembra 1897. položen temeljni kamen za novi samostan. Stavba je bila v enem letu gotova in dne devetega oktobra 1898. jo je škof Jeglič blagoslovil ter izročil frančiškanom.

Tako je postalo Brezje največja božja pot v Sloveniji. Pri Mariji Pomagaj so se zbirali verni Slovenci, da ji potožijo svoje skupne in zasebne križe in težave, pa tudi da bi jo proslavljali. Ena najlepših slovesnosti je bilo gotovo Marijino kronanje, ki ga je izvršil dne 1. septembra 1907. škof Jeglič. Na Brezjah so se vršili razni katoliški skodi, da se je morala zaradi množice dostikrat opraviti maša na prostem. Veliko zmagoslavje je doživela Marijina milostna podoba, ko je ob priliki evharističnih kongresov, leta 1935. in 1939., obila Ljubljano. Ob teh prilikah je imela Marija okrog sebe na stotisoče svojih častilcev.

Zadnja vojna tudi Mariji Pomagaj ni prizanesla. Ko je bilo v letu 1941. toliko Slovencev pregnanih iz svojih domov, je morala zapustiti Brezje tudi milostna podoba. Brezverski nacisti so izgnali njene varuhe - frančiškane in zaplenili svetišče. Tako je romala Marijina podoba skrivaj v Ljubljano. Frančiškanskemu bratu, preoblečenemu v mizarskega pomočnika, se je z njo dne 23. aprila posrečilo priti preko meje. Dva dni je bila v frančiškanskem samostanu, nato pa je našla zavetje na Trsatu. Proti koncu maja 1943. se je Marija vrnila in je v ljubljanski stolnici blažila rane revolucije in sušila solze, ki so tako vroče tekle prav v tej najtežji dobi naše zgodovine. Doživela je veliko zmagoslavje, ko se je njenemu Srcu posvetila vsa Ljubljana in z njo ves krvaveči narod, ki jo je leta 1943. spremljal v spokorni procesiji na Rakovnik.

Dne 15. junija 1947. se je brezjanska Marija Pomagaj vrnila na milostni kraj, kjer kraljuje in tolaži svoj slovenski narod, ki se kljub oviram zbira nedeljo za nedeljo pri njenem prestolu.

+ + +

V veličastnem sprevodu so frančiškanski kleriki nosili Marijo po ljubljanskih ulicah...

Sv.oče se smeje. Morda prvikrat na sliki. Fotografirali so ga ob priliki blagoslovitve nove cerkve sv. Evgenija v Rimu, ki so jo zgradili v njegov spomin.

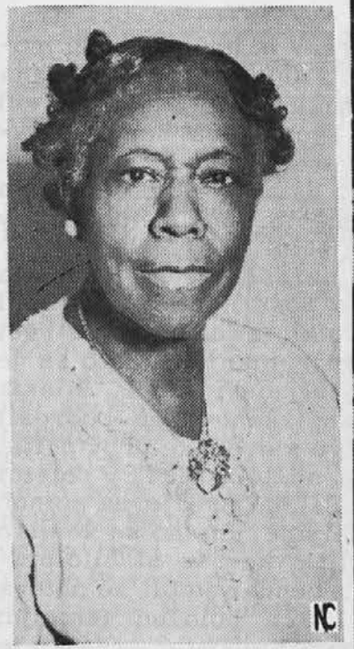

S papeškim križcem jebila odlikovana črnka Mrs.Lydia Nivholas, ki ze 45 let uči na katoliški šoli v Columbia, Virginia.

Dne 13. maja 1647. je potres uničil mesto Santiago v J. Ameriki (država Čile). Nepoškodovano je ostalo le to čudovito razpelo, ki ga zdaj meščani zelo časte in ob obletnici potresa nosijo po mestnih ulicah.

Irski misijonar na Koreji, Rev. Patrick Reilly, žrtev komunizma.

Slika umirajočega brazilskega zdravnika Napoleaa Laureana, ki je sam postal žrtev raka,proti kateremu je vneto deloval.

Novomašnik Peter J. Smith, ki je bil kot dete čudežno ozdravljen slepote po priprošnjisv.Frančiške Cabrini.

Slovesnost spomina mrtvih na pokopališču Združenih narodov na Koreji (Spominski dan 30. maja 1951.)

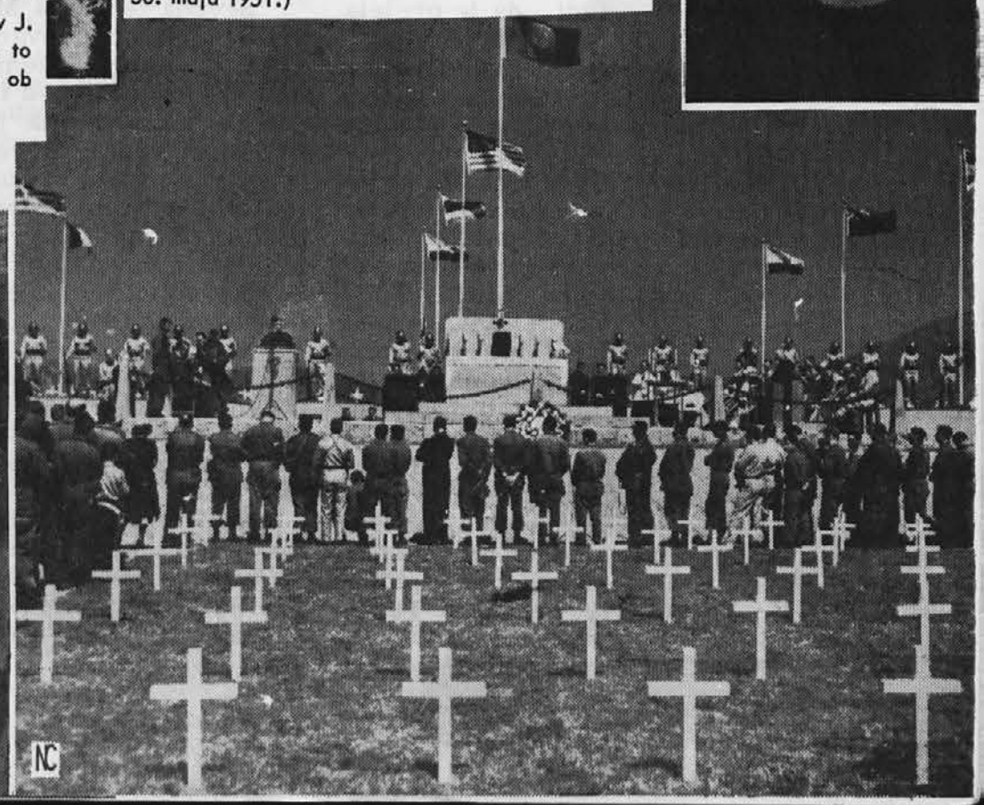

Slika takozvanega "nebeškega templja" v Pekingu na Kitajskem, ki jo je neki duhovnik izdelal za neko cerkev v Šanghaju.

Japonski mladeniči se vpisujejo za katoliški pouk na Sophia-univerzi v Tokiu.

MARIA GORETTI

MUČENKA SVETE ČISTOSTI

Prevedel
P. Odilo

Glede dneva prvega svetega obhajila se podatki čisto ne ujemajo. Mati pravi, da je Marijanca prejela prvo obhajilo dne 29. maja 1902., torej na praznik Sv. Rešnjega Telesa v letu svoje smrti. Njen morilec Aleksander Serenelli pa trdi, da je prejela Marija prvo obhajilo eno leto pred smrtjo, 28. junija 1901. Nettunski župnik pa pismeno spričuje, da je bil sam pri slovesnosti. Ne pove samo dneva prvega obhajila, ampak dostavlja tudi, da je prejela Marija Goretti v cerkvi Matere milosti svoje drugo obhajilo, za veliko noč 1902, tretje, četrto pa v kapeli Campomorto. Peto obhajilo je prejela na smrtni postelji.

Naj bo dan prvega obhajila kateri koli, eno je gotovo: Marija je na slovesni dan zjutraj pred odhodom v cerkev vsakega posebej prosila odpuščanja, če ga je kdaj žalila. Tudi Serenellijeve.

Šest drugih deklic in trije dečki so v Conca z Marijo skupno prejeli prvo sveto obhajilo. V tem prvem izmed petih srečanj ji je Jezus, ki ni le čistost devic, ampak tudi srčnost mučencev, moral dati veliko mero sam sebe, kajti prvo vprašanje male prvoobhajanke po prihodu iz cerkve je bilo: "Kdaj bomo prišli zopet?" Tako spričuje soseda Terezija Cimarelli. Mati, ki je bila vedno praktična žena, pa je tisto jutro po prihodu iz cerkve rekla otroku: "Prejela si Gospoda, zdaj pa glej, da boš vsaki čas boljša!" Marija ji je obljubila in je obljubo tudi držala.

Na zunaj je bilo sicer težko opaziti, kako je postajala boljša. To pa zato, ker so jo že tako vsi imeli za popolno. Pa je le našla nove priložnosti, za vaje v duhovnem življenju. Vzela je več časa za molitev, bolj pogosto je imela v rokah rožni venec, in pogosteje je vprašala za dovoljenje, da sme obiskati cerkev. Doma pa je vedno bolj iskala priložnosti, da bi na sebe pozabila.

"Nikoli ni prosila za novo obleko," pravi eden izmed njenih življenjepiscev, kar je gotovo kamen spotike za vsako žensko. "Vse je prepustila želji in okusu svoje matere."

Seveda je imela Marjanca dovolj priložnosti občudovati lepe obleke. V Nettunu imajo ženske enega najlepših krojev izmed italijanskih narodnih noš. Seveda jih nosijo samo za romanja in ob največjih praznikih. Marija je videla nettunska dekleta v teh oblekah pri procesiji z Najsvetejšim. Sama svila češnjeve barve z bogatimi zlatimi našivi. Nad to obleko so dekleta nosila jopico iste barve, nad to pa še odpeti površnik, da se je videl bel ošpetelj in z zlatom obšiti pas. Leva rama je nosila takoimenovano rozeto, ki je bila pri deklicah sive barve, pri nevestah bela, pri poročenih ženah pa višnjeva.

Tudi kmečka obleka je bila višnjevordeče barve, z ozkim trakom na hrbtu. Kako so se morale obleke svetiti v sončni luči, ko so dekleta ponosno korakala za Gospodom, ki

Ga je duhovnik nosil po s cvetjem posutih ulicah! Brez dvoma je bila Marijina pozornost usmerjena kljub vsej zunanji sliki v središče procesije: v monštranco z Najsvetejšim, ki Ga je duhovnik Signori nosil pod nebom. V ljubezni do Jezusa je ves sijaj dekliških noš skoraj prezrla.

Življenjepisec omenja tudi zgodbo, kako se je Gorettijeva mati bala kač. Kadar koli je šla mati s svojo hčerko preko polja, ji je Marijanca vedno rekla:"Mama, jaz bom šla naprej. Ti se kače bojiš, jaz pa nič." Naj je že bilo res ali ne, mati je zatrdila, da se je kača vedno sama umaknila v svoje skrivališče.

Terezija Cimarelli, ki je Marijo dobro poznala, se je izrazila o njej:"Vsak je lahko videl, da je bila ta šibka deklica vzgojena od samega Boga." Res je iz vsega njenega življenja razvidno, da je Bog sam stal za zadnjim ostrim ovinkom njene poti, ki se je morala tako hitro končati. Pripeljal jo je k sebi.

Kot pri mnogih drugih svetnikih, tako vidimo tudi tu: Bog je Marjanco oblikoval sam in drugim prepustil le manjši del in le toliko, da izpelje svoj načrt. Na dan prvega svetega obhajila je pridigal neki pasionist in si vzel za predmet govora: čistost. Prvoobhajancem je svetoval, naj zmolijo vsak dan tri zdravamarije za ohranitev čistosti. Zdi se, da je duhovnik govoril to po posebnem božjem navdihnjenju in da je vse to veljalo zlasti za Marijo.

Ko je po slovesnosti vseh deset prvoobhajancev prišlo v zakristijo, da se zahvalijo duhovniku, je bila Marija najmanj važna med vsemi. Nihče je ni opazil, pri nikomur ni vzbudila pozornosti. Stala je sama ob strani in nič govorila. Preveč je bila zaposlena s svojim Gostom.

Tudi spovednik na njej ni videl nič drugega, kakor navadnega zelo dobrega otroka, katerega spovedi so bile vedno kratke in odkrite. In mala Marija pri spovedi ni dobila kakih drugih navodil, kot ostali navadni otroci: naj uboga mater in naj ji rada pomaga pri delu. Toda to je bilo dovolj za njeno duhovno življenje, ki je imelo preprosto središče: opraviti najpreprostejše dnevne dolžnosti, ker je tako volja božja; vse pa opustiti, kar je proti volji božji, torej greh. Nobena druga stvar ni bila zanjo bolj važna in obenem bolj jasna, kakor je bila ravno ta.

Senca pada

Eden izmed življenjepiscev naše svetnice imenuje čas po njenem prvem obhajilu "medene mesece". Če to drži, potem je ta čas trajal šest mesecev. Ti so bili priprava na to, da bo postala popolna last Boga, ki je poživajoči Ogenj. Ta popolna last pa po duševnem trpljenju, ki je bilo mnogo večje od njenih telesnih bolečin, zlasti v zadnjih

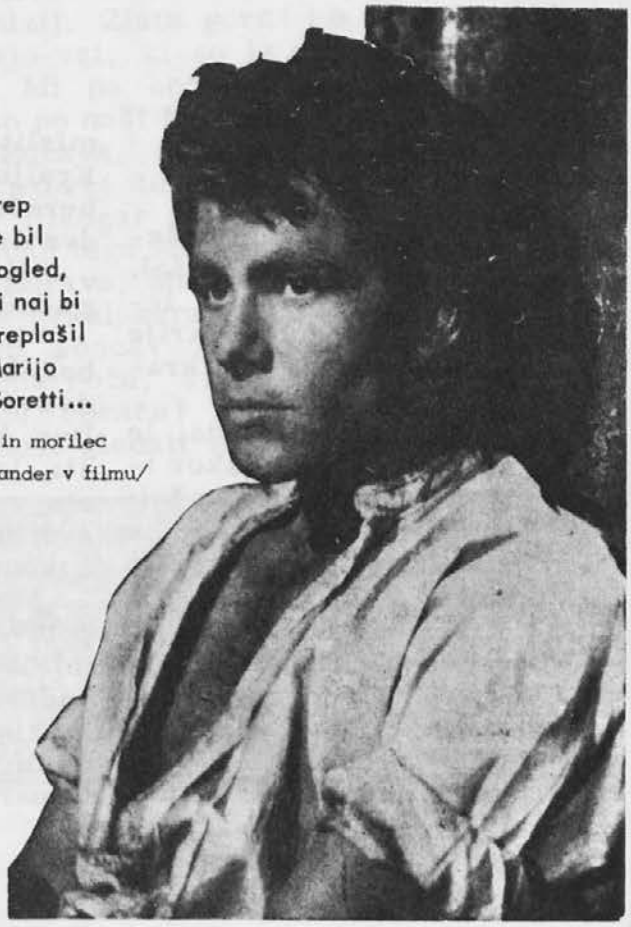

Srep je bil pogled, ki naj bi preplašil Marijo Goretti...

/Marijin morilec Aleksander v filmu/

trenutkih življenja. Gospod ji je dal svoje Telo in svojo Kri kot sveto popotnico, a je isto žrtev zahteval v povračilo tudi od male Marije.

Kmalu po prvem obhajilu je prišla Marija silno vznemirjena od studenca. Tam je namreč videla, kako se je neko dekle nesramno obnašalo z nekim fantom.

"In ti si tam stala, gledala in poslušala?" jo je pokarala mati.

"Kaj pa sem hotela storiti, dokler ni bil vrč poln vode? Toda potem sem takoj zbežala domov."

"Le glej, da bodo šle vse nespodobne besede takoj pri drugem ušesu ven, kakor so prišle pri prvem notri!" je bil materin nasvet. "In predvsem: nikoli ne stori ti kaj takega!"

Marija ji je obljubila z zatrdilom, da raje umre kot pa greši. To je zatrdila tako odločno, da se je na prvi pogled videlo, kako resno misli. Ko bi bilo le več mladih ljudi, ki bi vzeli te stvari tako resno!

Marija se je zelo spretno ogibala družbe deklet, ki so nespodobno govorile. Pomilovalno se je tudi nasmehnila vsem, ki so posedale pred ogledalom in občudovale svojo lepoto, ali pa se nastavljale na okna, da bi privlačevale pozornost drugih. A Marija je vzbujala vseeno pozornost, ne da bi sama to hotela ali iskala. Celo Aleksander je v preiskovalnem zaporu posmehljivo omenil: "Bolj kot njena lepota me je privlačila njena skromnost." In mati je izpovedala, da je hčerka občevala tudi z Aleksandrom čisto neprisiljeno in preprosto, pač kakor s članom družine.

Nadaljevanje sledi

Pogovor

Vprašal sem našega p. Johna: "Sem slišal, da ste vi prinesli lemontsko podobo Marije Pomagaj iz starega kraja. Kaj je res?"

Nič ni rekel, da, le zamislil se je, kakor ima navado ter začel: "Pomislite, berač je sprejel v Ljubljani sliko iz rok slikarja p. Blaža Farčnika OFM in jo ponesel čez morje. Da, berač..."

Takoj sem vedel, da je ta 'berač' p. John. On pa je nadaljeval: "In pomislite! - Lemontska Kraljica je imela poleg berača za spremstvo - dve drugi kraljici."

"Kraljici?" sem se začudil.

"Da, kraljici izmed božjih živalic, ki skrbe, da svečke gore pred njo. Dve kraljici - čebelici sta jo spremljali, da sta v Lemontu začeli s svojim čebeljim kraljestvom."

"Kdaj pa je 'berač' potoval s tremi kraljicami čez morje?" sem bil radoveden.

"Iz Ljubljane smo odšli 9. septembra 1924. in parnik 'Resolute' nas je dne 24. septembra pripeljal v New York."

"Oho! 'Smo' ste rekli! Torej ste bili le vi tisti berač," sem ga ujel.

Zasmejal se je in preslišal moje besede: "Berač je bil prisoten, ko je ljubljanski vladika kronal v Lemontu našo Kraljico. In še danes se ji klanja poln hvaležnosti za vse milosti, ki jih je prejel po njenih rokah..."

In p. John se je okrenil ter odhitel svojo pot. Ne bi mu prisodil osemdeset let. Tak je naš p. John...

P. Odilo ofm

Marija, ti si vrtnica, ki si zrastla v raju. Roža! S Teboj naj bo naš dom Rožna dolina in naša večna domačija Rožnik, kjer naj bi iskali in našli Tebe, o Roža Marija!

Marija, pozdravljena! Ti si neomadeževana in nežna, snežnobela lilija, kot te slavi sv. Janez Damascen. Lilija! Naredili si bomo ščit in vanj postavili lilijo. In tega ščita ne bomo nosili samo zunaj:na prsih in na hrbtu, temveč predvsem znotraj. V srce in v našo dušo naj bo vtisnjeno to Tvoje znamenje!

Pozdravljena, Marija! Ti si visoka, široka in neovenljiva cedra, kakor te povzdiguje sv. Bernardin Sienski. Visoka cedra! Zato bomo vsi s Cahejem splezali na drevo, da bomo videli Jezusa ter Ga večno gledali. Saj to drugače ni mogoče kot le po Tebi, Marija!

Zdrava, Marija! Ti najžlahtnejši vrt vsega veselja! Tako te povišuje sv. Ambrozij. Najžlahtnejši vrt! Zato pa bomo na tem vrtu zasadili ljubeznivo cvetko - spominčico.

Zdrava, Marija! Ti bistri studenec življenja! Tako te imenuje sv. Beda. Bistri studenec! Naše največje hrepenenje je, da bi enkrat padli v ta studenec, da bi se potopili v ta vodnjak, ki vsebuje samo čisto, kristalno vodo: o, sladka Devica Marija!

Zdrava, Marija! Zlato hišo te je imenoval sv. Gregorij iz Nazianza. Hiša zlata! Nikjer drugje ne bomo iskali stanovanja, kakor tu, kjer smo najbolj varni.

Zdrava, Marija! Božji zaklad te naziva sv. Metod. Po tem zakladu bomo željno hrepeneli in ne bomo nikdar obrnili od njega svojega pogleda.

Zdrava, Marija! Ti ogledalo brez madeža! Tako te časti sv. Ildefonz. Ogledalo! Ponosni bodimo in vse svoje zemeljske dni stojmo pred tem Marijinim ogledalom! Nikoli ne odvrnimo svojega srca in duha od njega!

Zdrava, Marija! Ti duhovni paradiž, kakor te kliče sv. Jeronim. Paradiž! Raj! O, da bi mogel biti rajska ptička, spuščena v ta raj, da bi vedno ostal tam in prepeval Mariji.

Zdrava, Marija! Ko govori o tebi sv. German, te primerja angelski pojedini. Pojedina! Prav nič bi ne pomišljal, temveč bi zopet in zopet sedel k obloženi mizi Marijinih dobrot.

Zdrava, Marija! Ti zlata gora Efraim! Tako te imenuje sv. Dionizij. Zlata gora! Le naj se ponašajo vsi, ki so iz gora ali iz dolin! Mi pa hočemo biti imenovani samo po naši Marijini gori!

Zdrava, Marija! Kot mesto varnosti te slavi sv. Anzelm. Mesto! Nikogar naj ne bo, ki bi ne bil meščan tega Marijinega mesta!

Zdrava, Marija! Zlato sonce ti je rekel serafinski Bonaventura. Zlato sonce! Ah, naj bom vedno sončna roža, ki se venomer proti soncu obrača! Naj bi mi vsi vso večnost gledali v sonce Marijinega

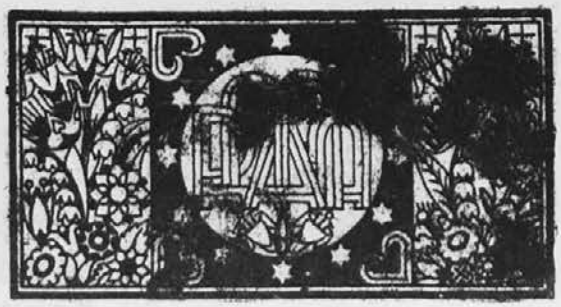

obličja!

Zdrava, Marija! Ti si trdnjava krščanstva! Trdnjava. Naj bi se enkrat po končanem boju življenja vsi znašli zdravi v tej varni trdnjavi!

Pod Tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica!

Tudi v Lemontu imamo svoj Bled

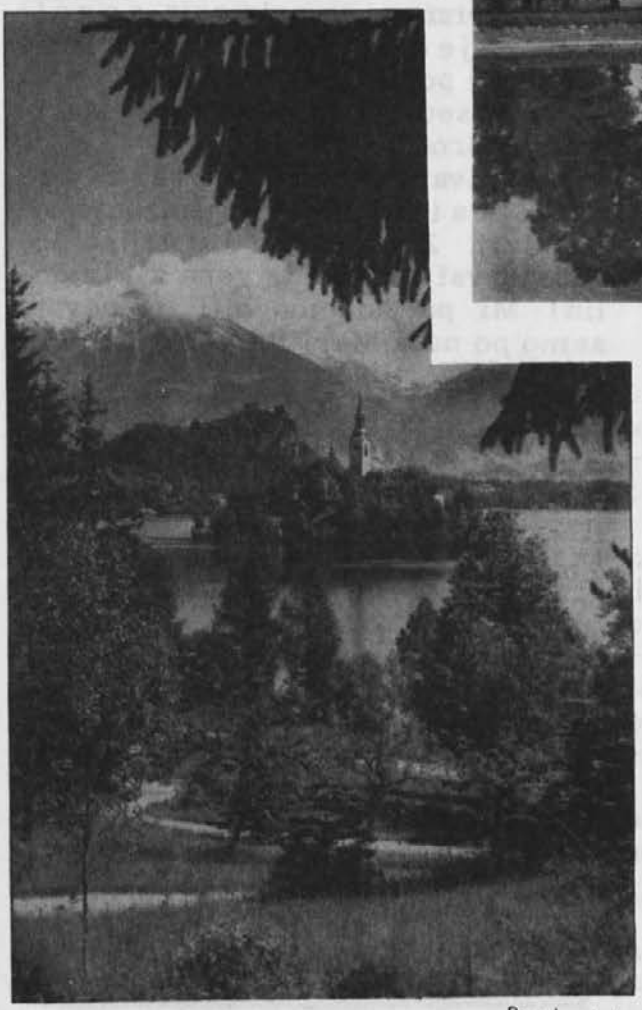

Foto C. Kunc

Bled - Jugoslavija

TOK BLEŠKI,

KINČ NEBEŠKI

KRANJSKE ZEMLJE TI!

VEN'C IZ RAJA

TE OBDAJA,

VSE SE VESELI...

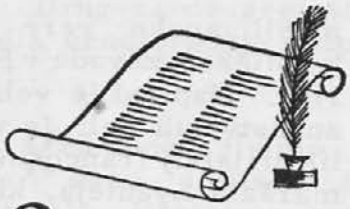

Pismo iz Avstralije

Oglasila sta se naša dva misijonarja, p. Klavdij Okorn in p. Beno Korbič, ki sta odšla prav na praznik Marije Pomagaj /24. maja/ na pot proti Avstraliji. Morda bralce zanima nekaj vrstic iz njihovega prvega poročila:

V soboto dne 26. maja sva srečno pristala na Mascot-letališču v Sydney, Avstralija. Vsa vožnja od San Francisca je trajala 29 ur. Sem sva prispela zvečer ob sedmih, a bila je že tema, ker je tu zdaj zimski čas. Vse formalnosti so bile v pol ure opravljene, povsod so bili z nami zelo prijazni. Nihče naju ni pričakoval, saj niso vedeli, da prideva. Ko sva stala v veži carinarnice in se ozirala okrog, se je nek mož sam od sebe ponudil, da naju popelje z avtom. Ta njegova kara je bila bolj igračka, kakor pa avto. Komaj sva se zbasala vanjo, šlo je pa le.

Waverley je predmestje Sydneya, oddaljeno od letališča kake tri milje. Okrog devetih sva že potrkala na samostanska vrata. Brat vratar nama je odprl in mislil prvi hip, da sva duhovnika, ki čakava na spoved. Šele kovčegi so ga spomnili, da prideta dva iz Amerike. Kmalu smo bili v veselem pozdravljanju. Provincialni tajnik nam je pokazal škofijsko listo duhovnikov. Kar pogledala sva: med duhovniki, ki delujejo med New Australians, sta bila tudi najina imena. Seveda sva bila označena kot 'Slovaka'. Zmoto sva takoj popravila.

Obiskala sva kardinala, ki nama je dal vse fakultete. On je tajnik izseljeniškega komiteja, od katerega sva zdaj popolnoma odvisna. Sva kaplana, slična vojaškim kuratom. Dobiva mesečno plačo 10 funtov in tudi stroške za vožnjo bodo povrnili. P. Beno ostane za enkrat v škofiji Sydney, jaz pa bom potoval iz kraja v kraj.

Dne 7. junija nam piše p. Klavdij: Pravkar se nahajam v taborišču Greta blizu Maitlanda, nekako 130 milj severno od Sydneyja. Zelo veliko 'velemesto barak', nad pet tisoč ljudi. Pravi Babilon vseh narodnosti, kar jih premore Evropa. Naših ljudi: Slovencev, Hrvatov in še ostalih jugoslovanskih katoličanov je precej. Obiskal sem jih po barakah in našel celo nekaj družin, s katerimi smo bili skupaj v Nemčiji. Bili so zares veseli. "Razni duhovniki so hodili tod, a naših ni bilo od nikoder. Da ste le prišli!" sem slišal neštetokrat. - Je pa v kampu hudo: po sobah ni ne miz, ne stolov, prostora pa komaj toliko, da postaviš eno večjo in eno manjšo posteljo. Povečini so tu le ženske z otroci. Moški so posebej v tako imenovanih Hostels blizu Sydneya.

Taborišče ima svojega kaplana-Avstralca, pomaga pa mu poljski kaplan, ker je tu 45 odstotkov Poljakov. Ljudje so versko na splošno precej brezbrižni. Prva skrb je, da se vsak čim prej znebi taborišča. A to je precej težko, ker jih veže kontrakt za dve leti.

Precej ljudi pa že živi po vaseh. Prav vsepovsod so raztreseni. Če bi hotel vse obiskati, bi moral imeti karo. Za to pa niti misliti ni: na razpolago imam vlak in pa svoje noge...

Moj prvi obisk je imel namen ljudi spoznati in jih spomniti na versko dolžnost. Vidim pa, da bo težavno delo. Pa saj gre za duše. Morda bomo le kako rešili.

PO KRALJESTVU KRIŽA

Zanimiv slučaj se je dogodil nedavno v Bostonu. Zastopniki neke protestantske sekte so vložili tožbo pri mestnem sodniku. Zahtevali so odstranitev kipov, postavljenih v čast in priznanje katoliškim sestram učiteljicam. Sodnik je bil judovske vere, a je videl krivico in je razsodil: "Morda je to edinstven primer, da so tri veroizpovedi udeležene pri tožbi. Pa naj bi zato moja odločitev ne bila edinstvena na svetu. - Malo več tolerance v našem dejanju in govorjenju, gospodje, pa tudi več zastopnosti v človeški družbi! Tožba odklonjena!"

Bog daj še več takih sodnikov, ali ne?

Frančiškanske sestre iz Clevelanda bodo imele vedno češčenje v svetišču na kraju Hirošima na Japonskem, kamor je padla prva atomska bomba. V posebni kapeli bo noč in dan izpostavljeno Najsvetejše, sestre pa bodo molile za svetovni mir. Cerkev bo posvečena Kraljici miru.

Katoliški vojni veterani v USA so zbrali za to spominsko svetišče, spomenik tisočem nedolžnih žrtev, $ 66. 000. Katoliški Japonci pa so začeli z zbirko, ki naj prinese $ 85. 000, da bodo kriti celotni stroški za cerkev in samostan. Pokrovitelja kampanje sta japonski princ Takamatsu in minister Shigero Yoshida.

Leta 1928. je v mestu Innsbrucku na Tirolskem umrl znani zgodovinar Ludovik Pastor, ki je bil gotovo najboljši poznavatelj papeštva. Napisal je 21 bogatih knjig o tem ter v ta namen pregledal vse vatikanske arhive. Njegovo delo je prevedeno v vse jezike sveta.

Kako globoko spoštovanje je imel ta mož do papeštva, dokazujejo besede, ki jih je učenjak izgovoril kratko pred svojo smrtjo. Svojemu prijatelju je naročil, naj izroči vladajočemu papežu njegove spoštljive pozdrave in naj mu pove: "Zadnji utrip mojega srca naj velja sveti rimski Cerkvi in papeštvu!"

Frančiškanski pater Abd-el-Jalil, po rodu Arabec, je znamenit profesor za arabsko književnost in zgodovino muslimanske vere na katoliškem zavodu v Parizu. Napisal je veliko znanstvenih del. Je velik prijatelj francoskega maršala Lyauteja, ki si je pridobil velike zasluge za kolonialno zgodovino Francije. To prijateljstvo je zanimivo, saj nam potrdi rek, da "roka roko umije".

Abd-el-Jalil se je seznanil z maršalom v francosko-arabskem kolegiju v Fezu. Maršal se je tistikrat zavzel za mladega arabskega študenta in mu končno odprl vrata na univerzo Sorbonna v Parizu. Arabec tu ni dobil le pogled v knjige, temveč tudi v verne katoliške družine. Poslušal je filozofska predavanja znamenitega Maritainea in ta so utrdila v njegovem srcu globoko vero. Brez maršalove naklonjenosti bi Arabec ne videl Francije in bi ne postal to, kar je.

Ko je maršal leta 1927. obiskal svojega študenta v njegovi sobici, je opazil mašno knjigo in se - brezverec - ponorčeval iz nje. Toda Arabec se je zresnil in je maršala opozoril na znamenite profesorje, ki so tudi njemu razrešili dvome. - Ko sta se čez nekaj let spet srečala, je bil veliki častnik Lyaute že zopet veren in praktičen katoličan. In komu se je imel zahvaliti? Svojemu študentu.

Drug za drugega sta bila orodje božje milosti.

Resnično živimo v času statistik in številk. Poglejmo spet eno, ki ni nič kaj razveseljiva in pove vso tragedijo naše dobe:

Sedemintrideset odstotkov vsega človeštva trpi strahovlado brezbožnega komunizma. Le poglej številke: Kitajska z Mongolijo s skoraj 515 milijoni prebivalcev, Rusija s 194 milijoni in pol, Poljska s 24 milijoni, Litvanska s 3. 200. 000, Latvija z 2. 100. 000, Romunija s 15 milijoni in pol, Jugoslavija s 16. 120. 000, Čehoslovaška z 12 milijoni prebivalcev, Bolgarija z osmimi, Albanija z enim, Estonska z 1. 130. 000 in ruska cona Nemčije s svojimi 17. 300. 000 prebivalci. Koreje in Tibeta (21 milijonov), ki zadnji čas tudi čutita vedno hujši pritisk, nismo všteli, pa imamo že nekaj pod 810. 000. 000 ljudi, ki so le številke, o katerih življenju ali smrti odloča migljaj. Kdaj jim bo zasijalo pravo Sonce miru in svobode?

McCloud Noble je prijatelj zdaj že pokojnega znanega odvetnika z imenom Clarence Darrow, ki je bil v življenju velik nejevernik. Nekoč sta se zmenila, da se bo tisti, ki bo prej umrl, prikazal drugemu in mu povedal, kako mu je. Darrow je prvi umrl in vrgli so prah njegovega trupla v jezero tam v Jackson-parku v Chicagu. Letos je prišel na obletnico smrti Mc C. Noble spet na mostiček, da bo čakal prijateljevega duha. Trinajst let že tako dela. Pa ga ni bilo, tudi letos ne.

Zarobljena pamet! V Boga noče verovati, čemu bi duh hodil nazaj, če ni življenja po smrti. Če pa je Bog, pa ne bo dopustil, da bi se s tako versko resnico igrali brezverci.

To bi veljalo morda tudi mnogim našim, ki za vsakim voglom slišijo duhove 'ropotat in pa zgago delat'. Presneto slaba vera o mogočnem in modrem Bogu, ki bo za vsako malenkost pošiljal duše nazaj, da strašijo in nemir delajo po svetu! Taki ljudje navadno kažejo le nemir svoje vesti in bojazen pred pravičnim Sodnikom.

Frančiškan, ki ni bil frančiškan. Čudno se sliši, pa je le res.

Pred kratkim je v Ventnor, N. J. umrl konvertit Benjamin F. Musser, znani pesnik in velik častilec Matere božje. Rojen leta 1889. od episkopalnih staršev, je v letu 1908. prestopil v katoliško Cerkev s pomočjo Matere božje, kakor je sam velikokrat zatrdil. Trikrat je poskusil stopiti v frančiškanski red, pa naj bo kot duhovnik ali brat, a vsakikrat mu je bolezen preprečila pot. Zato je postal tretjerednik, pozneje pa je v prvi red sv. Frančiška stopil njegov mlajši sin in on uresničil očetove načrte. Benjamina F. Musserja pa je leta 1940. general frančiškanskega reda za vse njegove zasluge odlikoval s tem, da ga je včlanil v prvi red in mu dal pravico podpisovati se pri imenu z O. F. M., kakor bi bil pravi frančiškan.

Do leta 1934., ko ga je njegova država New Jersey izbrala za svojega pesnika in mu dala naslov "poet laureate", je izdal že okoli štirideset knjig. Podpisoval se je z imenom 'brat Frančišek' in res iz vseh njegovih del diha frančiškanski duh.

+ + +

MESEČNI MOLITVENI NAMEN

ZA ZMAGO KRŠČANSKE LJUBEZNI NAD SOVRAŠTVOM

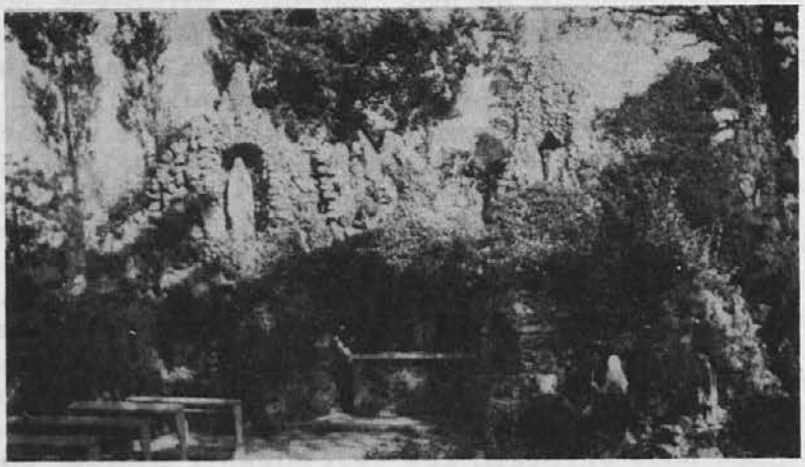

ODMEV LEMONTSKI

Slovesnost lemontske nove maše (na nedeljo dne 27. maja) je prav lepo uspela. Ljudi zaradi slabega vremena res ni bilo veliko, toda kapela je bila polna in prav tako omizje na banketu po maši.

Ob desetih je bil slovesen vhod v cerkev. P. Danilo se je z asistenco ustavil pred prezbiterijem, kjer sta mu dve deklici iz fare sv. Štefana poklonili novomašni križ in šopek belih nageljev. S kora je donela slovenska 'Novi mašnik bod' pozdravljen, nato pa je izpred oltarja zadonela 'Pridi Stvarnik Sv. Duh'. Sledila je novomašna pridiga, katero je imel p. Kazimir, ki je v mladem ministrantu Zvonku pred enajstimi leti vzbudil duhovniški poklic.

P. pridigar je vstal za to slovesnost iz postelje. Se je že bal, da bo moral svojemu Zvonku odreči, pa mu je le Marija pomagala na noge. Sicer je med pridigo sedel, toda povedal je toliko lepega, da si je večina prisotnih brisala solze. Poklonil je novomašniku dragocen kelih, ki ga je sam kot ustanovitelj Ave Marije dobil od zastopnikov leta 1918. Prebral je tudi brzojav svetega očeta, s katerim naklanja novomašniku in vsem prisotnim svoj apostolski blagoslov.

Nato smo prejeli novomašni blagoslov, po katerem se je pričela sveta maša. Prezbiter asistent je bil p. Gracijan, bivši slovenski provincial. Diakon je bil p. Bazilij, subdiakon pa fr. Valerijan. Ceremoniar je bil fr. Blaž.

Po cerkveni slovesnosti smo se vsi skupaj podali v Romarski dom, kjer so naše pridne kuharice (s svojim 'generalom' bratom Akurzijem) pripravile dobro kosilo. Bilo je zelo živahno, saj je v dvorani jedla vsa samostanska družina z vsemi romarji. Stoloravnatelj je bil p. komisar Aleksander, ki je poskrbel, da smo se pošteno nasmejali, seveda na račun novomašnika. Govori so kar deževali in v vsakem je bilo kaj zanimivega iz p. Danilovega življenja. Tudi sam se je oglasil in se vsem zahvalil za udeležbo.

Vse popoldne smo prebili v prijetnem pogovoru.

Med gosti naj posebej omenim Rt. Rev. Msgr. Butala, Rev. Klopčiča, dalje Mrs. Korelčevo, ki je nadomeščala novomašnikovo mater. Iz Milwaukeeja pa je prišla Miss Tratnik, ki je poznala p. Danila še kot malega fantička na počitnicah tam v Savinjski dolini. Tudi novomašnikova sošolka iz taboriščne gimnazije, Miss Marija Lavrič, je prišla za slovesnost v Lemont.

Lepega dne ne bomo pozabili. Najmanj naš novomašnik, ki se vsem svojim dobrotnikom ob tej priliki iskreno za-

hvaljuje, zlasti darovalcem lepega novomašnega križa in vsem, ki so pomagali v kuhinji Romarskega doma.

*

V tej številki smo se hoteli zahvaliti Mrs. Ani Chesnick iz Manville, N. J., ki nam je pred kratkim poslala lep prt za oltar Marije Pomagaj. Pa smo dobili pismo njene hčerke Mrs. Mary Surdich, da je dne 9. junija mama zaspala v Gospodu. Tako je že prejela plačilo za svoje dobro delo. Naj v miru počiva!

*

Lemontski frančiškani izrekamo iskreno sožalje vsej številni Jalovčevi rodbini iz Arga, Ill., zlasti Mrs. Mary Kowalski in njenemu soprogu, ob priliki prezgodnje smrti osemletne hčerke Barbare Kowalski. Dekletce, ki je tako rado priteklo s staro mamo Mrs. Jalovec v Lemont in kupovalo nabožne spominke v naši prodajalnici, je Bog dne 7. junija poklical med angelčke. Naj se mala Barbara na veke veseli v nebesih!

*

Ste bili že kdaj drugič krščeni? Le pridite v čoln na naše Blejsko jezerce, pa Vam bo mogoče dana ta 'sreča'! V začetku junija jo je doživel naš brat Akurzij z novomašnikom Danilom in fr. Nikolajem vred. Akurzij je menda najbolje 'plaval'. Ko smo ga spraševali, kako je bilo, je dejal, da okej, samo malo premokro.

*

Popraviti moram pomoto v Romarskih zvonovih, kjer smo poročali, da bo Prekmurski dan dne 22. julija. Njegov pravilni datum se glasi: 29. julija. Torej bo Prekmurski dan pri nas zadnjo nedeljo v juliju.

*

Naš lemontski novomašnik p. Danilo nas je že zapustil. Komaj je pustil zadnje izpite za sabo, že je dobil "kočijo", kot pravimo v samostanu predstojnikovemu pismu, s katerim morate na novo postojanko. P. Danilo je tako postal kar čez noč kaplan na naši fari sv. Jurija v So. Chicago.

P. Danilu želimo na prvem službenem mestu obilo sreče in uspehov. Pa na Lemont naj ne pozabi, saj je nam vsem dolgčas po njem.

*

Poleg p. Danila nas je zapustil ob koncu šole p. Vendelin. Odslej bo na fari sv. Štefana v Chicagu, od koder je odšel p. Pelagij na novo službeno mesto k fari

Lemontska Marija je zopet darovala svojemu ljudstvu novomašnika...

Iz nove maše p. Danila.

sv. Male Cvetke v Johnstown, Pa. P. Vendelin že vse leto študira na De Paul University in se mu tako ne bo treba tolikokrat voziti z busom. Upamo, da bo iz njega postal še velik skladatelj.

*

Dne 10. junija so pri nas opravili duhovno obnovo člani društva Najsvetejšega Imena chicaške fare sv. Simforoze. Govore sta imela p. Alojzij in p. Andrej.

*

P. Rafaelu, magistru novincev, sta zrastli še dve nogi. Hodi namreč po berglah, ali pa ga skrbna novinca vozita okrog z vozičkom. Bil je pri klerikih, ko so igrali baseball. Malo mu je spodrsnilo, pa si je zlomil nogo. No, ima vsaj malo počitnic, saj tako nikoli ne miruje. Pa mu vseeno želimo skorajšnje ozdravljenje.

✝

Brat Antonin nam je poslal sledeče vrstice v objavo: Šele zdaj sem zvedel vest, da je lanski avgust umrla Miss Ivanka PIRNAT v Butte, Mont. Veliko let je gospodinjila pri svojem bratu, ondotnem župniku Rev. M. Pirnatu. Bila je sestra Rev. Alojzija Pirnata, župnika na Evelethu, Minn., kakor tudi Msgr. Johna Pirnata (Anaconda, Mont.). Kadarkoli sem se mudil v Buttu, mi je ljubeznivo postregla, za kar naj ji Bog obilo poplača!

Vsem bralcem, posebno pa svojim sobratom, priporočam pokojno v molitev. Ostalim pa moje sožalje! R. I. P.

*

Clevelandski novomašnik, Rev. France Gaber, nas je obiskal dne 12. junija z dvema bogoslovcema. Mariji Pomagaj se je prišel zahvalit, da ga je pripeljala do oltarja. Opravil je pred milostno podobo sveto mašo, naši kleriki pa so mu za konec zapeli slovensko novomašno pesem. Nato nam je podelil novomašni blagoslov.

Nekaj dni pozneje pa smo imeli gosta iz Nebraske, Rev. Milana Kopušarja.

*

Kakor vidite, smo s to jubilejno številko začeli nove platnice Ave Marije. Prejšnje so nam pošle. Nove je narisal arhitekt Dušan Svetlič iz Milwaukeeja, Wis. in se mu ob tej priliki za njegovo dobroto lepo zahvalimo.

Ozadje vse risbe so slovenski okenski 'gavtri', kakršne ste imeli gotovo na oknih svojih rojstnih domov v starem kraju. Podobe Marije Pomagaj tudi ne sme manjkati. Ostale štiri sličice pa predstavljajo štiri slovenska božja pota: slovenske in ameriške Brezje, Sv. goro pri Gorici in pa Sv. Višarje, kamor tudi Slovenci kaj radi romajo k Mariji.

Upam, da smo Vam s platnicami ustregli. Malo spremembe je vedno dobro.

*

Romarji, ki žele pri nas stanovanje in hrano, naj prej pišejo na naslov: Baraga Home, Box 608, Lemont, Ill. Tako ne bo zmešnjav.

Na Gorenjskem

Kramljanje na zapečku

BROOKLYN, N. Y. - Piše Mr. John Ravnikar: Častiti očetje frančiškani! Obljuba dela dolg. Tako Vam pošiljam dar, ki sem ga obljubil in ga bil dolžan lemontski Mariji Pomagaj. Bil sem v zelo dvomljivem položaju. Kar čudim se, da je tako lepo izpadlo, čim sem se zatekel s prošnjo do naše Marije Pomagaj. Ona mi je že velikokrat pomagala in prepričan sem: Kdor njo prosi, nikoli ne prosi zaman!

Naš skupni list Ave Maria vedno dosti lepega piše o Mariji. Vselej sem vesel, ko zagledam podobo Marije Pomagaj na mesečnikovih platnicah.

Vse iskreno pozdravljam!

BRADDOCK, Pa. - Piše Mrs. Mary Petelin: Moj mož je bil hudo bolan, da sem mislila, da bo umrl. Pa sem ga zaupno priporočila lemontski Mariji Pomagaj in obljubila, da se ji bom javno zahvalila, če me usliši. Zdaj moram izpolniti svojo obljubo, ko je mož ozdravil. Marija naj varuje njega in mene!

Dar pošiljam Mariji v zahvalo za zdravje.

WALSENBURG, Colo. - Piše Mrs. Frances Pajk: Iskreno se zahvalim Bogu, da mi je po Mariji Pomagaj že tolikokrat pomagal. Tudi v velikih in hudih stiskah nas Marija ni zapustila. Moj mož je bil jetičen, pa sem se zatekla k Mariji Pomagaj in me je uslišala ter možu vrnila zdravje. Moj sin pa je bil že dvajset minut kakor mrtev in ni nič več dihal. Vsi so mislili, da je z njim konec, njegov oče pa se je zatekel po pomoč k Mariji Pomagaj. Sin je zopet pokazal znake življenja in je popolnoma ozdravel. Prej pa je bil vedno bolan, prav od rojstva. - Pa tudi drugače me je Marija Pomagaj že velikokrat uslišala.

CHERRY VALLEY, N. Y. - Piše Marija Šuštaršič: Mariji sem obljubila, da se ji bom javno zahvalila v njej posvečenemu mesečniku "Ave Maria". Zdaj pa se že lahko vsa vesela obračam do Vas, da bi objavili to mojo skromno zahvalo.

Marija, tako brez moči se čutim, ko se Ti skušam zahvaliti za Tvojo ljubeznivo pomoč in tolažbo.

Res nihče ni osramočen, ki Tebe, Mater večne Ljubezni, z zaupanjem kliče na pomoč. Marija, ki si na Kalvariji v bolečinah sprejela materinstvo, ki Te je dalo nam za ljubečo Mater, bodi zahvaljena za to veliko žrtev in ljubezen.

Mati, moj korak je bil korak nebogljenega otroka, ki že pri prvi stopinji omahuje. A Ti si mi podala roko v

pomoč. Ob Tebi, Mati moja, je moja hoja bolj gotova.

Marija, še enkrat tisočera zahvala! Vem, da so te vrstice preskromne, prehladna je njih vsebina. A vem, da jih boš sprejela. Saj prihajajo iz srca, ki Te hoče ljubiti in biti vedno Tvoj otrok.

BADEN, Pa. - Pošilja Anton Rozman: Pošiljam Vam svoj zaslužek, kakor sem Vam že pisal meseca februarja lanskega leta. Ko sem bil še v Bremenu v Nemčiji, sem prosil Marijo za pomoč in ji obljubil, da ji bom v zahvalo poslal v Lemont svojo prvo mesečno plačo, ko pridem srečno čez morje. Res me je uslišala, prišel sem srečno v Ameriko, kjer pa so razmere pokazale drugače. Tako sem se s plačilom Mariji Pomagaj malo zakasnil. Vsak začetek je težak, marsikaj pride, kar prej ne mislimo. No, Marija nas razume. Hvala Bogu, najhujše glede tega je za nami. Zdaj lahko izpolnim svojo obljubo lemontski Mariji Pomagaj. Vsi skupaj se ji zahvaljujemo za dosedanjo materinsko pomoč in jo zaupno prosimo, naj bi nam še nadalje stala ob strani.

SHEBOYGAN, Wis. - Piše Mary Knaus: Za srebrni jubilej kronanja lemontske Marije Pomagaj se ji prisrčno zahvaljujem za vse uslišane prošnje. Posebno v težki bolezni v družini sem se z zaupanjem zatekla k Mariji. Moja prošnja je bila uslišana in zdravje se je povrnilo.

Pa tudi mnogo drugih milosti mi je izkazala Marija Pomagaj. Naj nam izprosi pri Sinu še srečno zadnjo uro!

Mrs. N. N. iz Jolieta, ki ameriške Brezje s hčerko večkrat obišče, nam je pripovedovala: "Ko je bila moja hči še otrok, se je pri igranju pretegnila in dobila hudo kilo (rupture). Peljala sem jo k zdravniku, ki je ugotovil, da je tako zelo pretrgana, da bo težko ostalo brez posledic, operacija pa je sploh neizogibna. Že so imeli določeno uro operacije, meni pa je kar nekaj reklo, naj poskusim drugo pot. Tekla sem k pokojnemu Rev. Plevniku, takratnemu župniku sv. Jožefa, ter ga prosila, da bi opravil za hčerko sveto mašo. Ustregel mi je, pa mi tudi povedal: " Veste, da ne boste pričakovali ne vem kakšnega izboljšanja! Proti tej stvari pač ne pomaga drugo, kakor nož. . . "

Jaz pa sem zaupala, odpovedala operacijo svoje hčerke in se isti dan podala v Lemont k Mariji Pomagaj. In ne zaman.

Hčerko so kmalu minile bolečien, bula je izginila. Ko sem jo spet peljala na pregled k istemu zdravniku, ni verjel, da je to ista hčerka. 'Nobenega znaka pretrganja. Otrok je zdrav. Lahko skače z mize, pa ji ne bo nič.'

Zato vem, kaj sem dolžna Mariji. . . "

Naši pokoini

Jakob HABJAN, Chicago, Ill.
Frank SKUFCA, Cleveland, O.
Frank ZAGAR, Cleveland, O.
Joseph GODEC, Pueblo, Colo.
Frank TOMIC, Cleveland, O.
Mary HOČEVAR, Cleveland, O.
Joseph GREGORICH, Joliet, Ill.
John JUHANT, Gilbert, Minn.
M. HRIBAR, Lloydell, Pa.
Terezija TROBENTAR, Clev., O.
Ursula SLANA, No Chicago, Ill.
Rafaela JERŠIN, Pueblo, Colo.
Marjana BUČAR, Glendale, N.Y.
Ana GRAHEK, Ely, Minn.
Ana TERLEP, Joliet, Ill.
John JANEŽIČ, Cleveland, O.
Mary MARINČIČ, Cleveland, O.
Frank KLOPČIČ, Cleveland, O.
Ludvik KORDIŠ, Chisholm, Minn.
Ana CHESNIK, Manville, N.J.
Ana ELLENICH, Baraga, Mich.
Mr. ZADNIK, Neelyville, Mo.
Mrs. K. STEBLAY, Sharon, Pa.
Helena ZORE, Olyphant, Penn.

CHICAGO, Ill. - Pošilja Mr. Frank Klun: Mislim, da bi bilo tole za Vaš Zapeček in bo zanimalo bralce.

Marija res vedno pomaga, da ji le popolnoma zaupamo. Moja mama je po zadnji vojni vse izgubila, tudi naslove. Ni vedela, kako bi dobila z menoj zvezo. Pa si je rekla: "Marija Pomagaj ve za njega!" Napisala je dopisnico s sliko Marije Pomagaj in za moj naslov napisala samo: Frank Klun, Amerika. - Ali veste, kako dolgo je pošta potovala do mene? Samo en teden. V sedmih dneh sem imel dopisnico z maminim sporočilom in naslovom že v rokah.

Marija zna delati čudeže.

CANON CITY, Colo. - Piše Mrs. Anton Starika: Pošiljam za svete maše v zahvalo Mariji Pomagaj. Bila sem hudo bolna in imela tako hudo vnetje sklepov, da nisem mogla nič hoditi. Pa sem se obrnila po pomoč k Mariji in mi je pomagala. Marija Pomagaj je bila in bo vselej moj najboljši zdravnik.

HIGH BRIDGE, Wis. - Pošilja Mary Smith: Tudi jaz se želim oglasiti za jubilej kronanja lemontske Marije, saj mi je tolikokrat pomagala v življenju. Zlasti pred štirimi leti, ko so me hudo bolele noge. Cele noči nisem mogla spati. Vsa kolena sem imela zatečena in ko sem šla k zdravniku, mi ni dal dosti upanja. "Počasi se zdravi, če se sploh ozdravi," je rekel. Začela sem hoditi k njemu, pa sem preveč oddaljena od mesta, zato sem prenehala. Raje sem se priporočila naši Mariji Pomagaj in poslala v Lemont za sveto mašo in za svečke pred Marijinim oltarjem. Kar naenkrat so bolečine prešle, oteklina je izginila in danes sem zadovoljna, da sem se od zdravnikov obrnila k Mariji Pomagaj. Vsaki dan se ji zahvaljujem za dobroto. - Za jubilej posebno prosimo Marijo, naj se usmili vseh, ki so odpadli od Cerkve.

K SLIKI: Slovenska škofa, lavantinski škof Maks Držečnik (levo) in ljubljanski pom. škof Anton Vovk, ob priliki velike slovesnosti v Slovenjem Gradcu dne 29. aprila tega leta.

Slovenjegraška župnija je obhajala ta dan 700-letnico posvečenja cerkve, kar je gotovo jubilej, ki ga ne srečamo vsak dan. Cerkev je dne 30. aprila 1251. posvetil oglejski patriarh Bertold svoji nečakinji sv. Elizabeti.

K izredni slovesnosti so prišli ljudje od vseh strani. V soboto zvečer sta oba škofa spovedovala kar po klopeh - čisto pa romarsko. Na nedeljo pa je imel mariborski škof pontifikalno mašo, ljubljanski pa zelo aktualno pridigo. Sveti oče je za to slovesnost starodavne slovenske župnije poslal vsem navzočim svoj apostolski blagoslov in podelil cerkvi mnogo duhovnih dobrot.

Molimo za slovenska naspastirja, saj njih služba ni lahka, najmanj danes.

Dne 14. junija je obiskala našo lemontsko božjo pot družina Vehčičeva iz Clevelanda, da izpolni obljubo, ki jo je napravila Mariji Pomagaj.

Na sliki vidite njihovega Tončka, ki je bil v lanskem oktobru tako nesrečen, da je prišel pod avto. Dobil je zelo hude poškodbe: pretres možganov, počila mu je lobanja in zlomljenih je imel več reber. Ko je doktor v bolnišnici opravil svoje, je staršem povedal kar naravnost: "Samo čudež ga more rešiti!"

Oče in mati sta se zatekla k Mariji Pomagaj in obljubila, da bodo vsi skupaj poromali na ameriške Brezje, če ostane sinko pri življenju. Tudi sinko sam je ves čas bolezni tako goreče molil zdravamarijo, da je Mater božjo moralo ganiti. Celo bolniške strežnice so ganjene občudovale njegovo vero.

Marija Pomagaj je uslišala zaupno prošnjo. Po treh mesecih je proti pričakovanju že vstal iz postelje. Dne 14. junija pa sta očka in mamica ter ozdravljeni sinko klečali pred lemontsko Marijino milostno podobo ter se zahvalili za pomoč.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

ZA SVETE MAŠE:

Po $ 1: Jalovec, J. Buchar, M. Sheligaj, J. Klopcic, M. Koklic, J. Petrincic, F. Dornik, M. Karsnick, F. Vesel, F. Fink, J. Skorjanec, S. Leksan, M. Gerdovic, A. Markoja, M. Papesh, L. Costello, A. Udovich, F. Tolar, J. Anzich, S. Šlejko, Mrs. K. Gersick, L. Berce, M. Lucich, N. Peterlin, M. Dezelan, M. Stanonik, M. Marinko, M. Pirnat, Miss Crtalic, M. Rak, J. Polk, Mrs. J. Brodnik, F. Ajster, M. Geratic, A. Burkatt, Dr. L. Leskovar, J. Belaj, L. Trontel, F. Valencic, C. McCunkin, J. Pelko, G. Polajnar, J. Zupin, M. Klinar, R. Pajnas, J. Stimec, M. Marincic, L. Voncina, F. Kastigar, C. Mrezar, M. Kompare, Miss M. Miklavcic, J. Volovlek, A. Lipovec, F. Perovsek, A. Yerak, A. Skrabec, J. Volcjak, Mrs. A. Bokal, M. Peterlin, J. Ponikvar, U. Muren, F. Erlach, A. Cerar, M. Haffner, J. Molnar, M. Levar, F. Ambroz, J. Fugina, M. Sutulovich, J. Kobal, M. Tanko, F. Russ, F. Stegu, Mrs. J. Volk, Mrs. Ahlin, C. Zagar, Mrs. Kogovsek, J. Rogina, J. Seles, Mrs. J. Bostjancich, J. Hlebec, K. Zunic, M. Erjavec, F. Balkovec, M. Brencic, Mr. Mrs. J. Patrick, M. Morgel, M. Artach, M. Marino, I. Christ, Mrs. R. Skiff, A. Rozman, A. Rozman, A. Golic, A. Pelcic, F. Zbasnik, A. Juratovec, F. Novak, M. Jeretina, D. D. Petercol, J. Filipcic, A. Kosen, J. Steblaj, M. Kostelec, M. Smrekar; po .75¢: F. J. Koren, F. Musick; po .50¢: F. Zadnik, I. Taljan, M. Kobal, R. Verbic, F. M. Zupancic, F. Strelar, M. Misica, J. Klopcic, F. Mihelcic, Mrs. J. Skerbec, M. Zerovnik, J. Kuznik, M. Kovacic, I. Oblak, C. Tomc, Mrs. J. Leskovec, M. Konechnik, A. Vauputic, Mr. Fraus, S. Campa, A. Malovasic, J. Kascak, A. Godec, U. Lukezic, M. Marinich, A. Derganc, M. Sodec, F. Strauss, A. Zokal, M. Rosenberger, M. Zupancic, J. Pauc, F. Stark, J. Kern, J. Miks, N. N., M. Evetz, M. Bercic, M. Lupsina, A. Retelj; po .25¢: B. Smole, J. Struna, M. Cerjak.

ZA CESTO:

$ 100: Udje III. reda iz Clevelanda (Poslala Mrs. Mary Hoge)
$ 10: Mrs. Lena Pičman
$ 5: Mrs. Frances Jalovec, Neimenovani
$ 3: Ana Cajner
$ 2.50: Mr. & Mrs. Marko Mlakar
$ 2: Mrs. Ana Lopert, Mr. Michel Hochevar
$ 1: Jannie Urbancic

MESEČNI MISIJONSKI NAMEN

Za indijske katoličane

ZAHVALE Srcu J., Mariji in raznim svetnikom: Frank Koren, Mary Chesnovar, M. Hren, Ana Ferencak, Frances Pogačnik, A. Vidmar, M. Pristow, Mrs. A. Starika, A. Rozman, M. Polajnar, M. Frank, L. Raddell, M. Music, A. Zidar, T. Sulzer, J. Skorjanec, F. Skorinsek, Katy Kepic, Josephine Kocin.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI !

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA-- Po $60: M. Horvat; po $10: M. Skorjanshek, J. Horvat, M. Horvat, M. Meznarich, J. Seric, Mrs. I. Wadaga, A. Cajner; po $7.50: R. Markel.

ZA ROMARSKI DOM-- Po $5: J. & C. Traven; po $2: M. Krainz.

ZA BARAGOVO ZVEZO-- Po $1: M. Schustar.

DAR LISTU-- Po $5.50: M. Verderbar; po $5: K. Pavlic, J. Skrabe; po $3: J. Vidmar; po $2.50: H. Dolinar; po $2: C. Jeglic, M. Kovach, M. Hochevar; po $1: F. Kastigar, J. Ravnikar, T. Subic, J. Mutz, M. Zugel; po 50¢: B. Gornik, M. Pristav, M. Zupancic; po 25¢: J. Tomac, J. Skorjanec.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO-- Po $7.50: M. Gabric; po $5: M. Cesnovar, J. Bernst, H. Nahtigal, J. Habjan, N. N., T. Archul, C. Jeglich, A. Pintar; po $3: M. Zagar, A. Cajner; po $2.50: M. Rogan, R. Ovca, A. Baknik, F. Urankar; po $2.30: M. Wretchko; po $2: F. Peterka; po $1.50: C. Jenko, S. Turnar; po $1.25: Mrs. J. Peternel; po $1: A. Kamnikar, K. Modrcin, M. Zugel, A. Smarker; po 50¢: J. Habjan.

ZA LUČKE-- Po $10: J. Cimperman, J. Gerjol, A. Bogolin; po $6: M. Maniza, M. Thompson, Mrs. P. A. Rotar; po $5: J. Kaplan, A. Ostrelic, L. Mehlin, A. Korelc, Mrs. J. Snyder, J. Germ, F. Osredkar, B. Skofic, T. Arko, J. Bradac, M. Boh, J. Skufca, F. Ivancic, M. Draz, J. Strah, A. Cadonic, A. Gaspar, R. Kaplan, M. Wretchko, M. Struna, P. Brajkovic, U. Sustarsic, A. Nemec, G. Gradishar, Mrs. M. Cinco; po $4: A. Vahcic, A. Lim, M. Tomsha, J. Frast, A. Kozel, J. Turk, A. Springer, N. N.; po $3: M. Kovach, F. Tomsha, F. Anzicek, F. Petric, M. Skrabar, F. Shega, M. Selak, N. N., F. Petrovcich, M. Gerbec, T. Haklin; po $2.50: Mrs. C. Kuhar, F. Sme, H. Nahtigal, P. Petek, C. Ferk, H. Dolinar, J. Masic, M. Grill; po $2: Mrs. A. Kaluza, T. Haklin, L. Seliskar, S. Nedelko, F. Kastigar, J. Barborich, J. Mramor, M. Krebs, H. Marn, J. Puhek, M. Bohte, M. Coprich, Mr. Mrs. F. Kregar, J. Koren, M. Cizel, M. Seljak, F. Zadnik, A. Pinculich, N. N., J. Shircel, Mrs. K. Kambic, V. Pogacnik, J. Ray, Mrs. J. Peternel, Mrs. Augustin, M. Benich, Mr. Mrs. F. Matkovic, M. Kranjc, A. Madric, S. Gerdin, A. Koren, A. Snyder, J. Trampus, M. Jugovich, J. Trost, A. Jerina, Mrs. M. Pavcek, Mrs. J. Rogel, J. Sustarsic, K. Zajc, M. Balkovec, A. Colnar, M. Shifrer, J. Mladic, A. Urbas, A. Setnicar, J. Urbancic, M. Schwab, T. Rolich, T. Paukovic, C. Kalan, M. Lautar, S. Turnar, M. Ostanek, F. Levstik, J. Vidmar, M. Grivec, M. Oblak, S. Jenko, F. Bucher, F. Peterka, M. Kovach, M. Cekada, J. Sterbenz, M. Knez, F. Horvat, T. Kodelja, J. Mihelic, Mrs. G. Bokal, C. Jeglich, I. Nakrst, P. Vesel, B. Sertic, Mrs. A. Kogovsek, Mrs. M. Rojc, J. Mohar, J. Petric, K. Golinar, R. Skufca; po $1.50: M. Malovrh, M. Valetic, R. Birk, M. Zalokar, M. Kosmach, E. Oven, M. Knapp, M. Dercar, M. Hribar, C. Kepic, M. Tkalcic, J. Rogel; po $1.25: A. Cetinski, Mrs. A. Udovich; po $1: T. Luzar, Mrs. K. Germovsek, D. Ferra, A. Varsek, Mrs. Horvat, J. Bernik, A. Hite, M. Udovic, J. Ponikvar, B. Ancel, A. Kamnikar, M. Tavcar, J. Papesh, F. Bittenc, J. Bojance, A. Bavetz, M. Volkar, K. Modrcin, A. Zlogar, A. Malesic, M. Movrin, D. Drmes, M. Pristavc, F. Primozic, J. Mutz, J.Strubel, D. Strmec, Mrs. L. Silben, D. Livek, Mrs. A. Kaluza, B. Gornik, M. Drobnich, T. Banich, M. Skulj, J. Fraus, D. Petercol, J. Mihelich, M. Knap, G. Celesnik, A. Chesnik, A. Unetich, F. Tagel, M. Ludvik, A. Knauss, M. Marino, M. Grzeta, M. Slanovih, M. Zugel, M. Malover-Sraj, F. Virant, A. Palcher, F. Suhadolnik, U. Lovko, F. Cvek, N.N., J. Zaman, K. Malarich, A. Pelcic, A. Molk, A. Novak, J. Mandel, F. Marolt, P. Krzisnik, K. Stark, Mrs. A. Kaluza, J. Legan, A. Sraj, H. Stampfel, V. Breznik, T. Peterlin, B. Anzel, R. Kukuljan, F. Skul, A. Oratch, A. Rozman, J. Skorjanec, M. Furar, J. Ilier, A. Stiglitz Sr., G. Krall, M. Knapp, F. Muren, F. Holisek, Mrs. Holombach, T. Archul, M. Veselich, Mrs. A. Miklavsich, L. Verbic, A. Pintar, A. Smarker, A. Smrekar, T. Haklin, M. Zeitz; po 75¢: L. Jelsovar, J. Levar; po 50¢: A. Novak, J. Stusek, M. Zaubi, T. Gregory, Mrs. A. Delost, A. Gradishar, M. Darovic, L. Dolinsek, A. Pavlic, M. Koshak, A. Cadonic, A. Kodrich, M. Rangus; po 40¢: M. Omejc.

ZA SVETE MAŠE-- Po $50: J. Sterle; po $45: M. Zagar, F. Jalovec; po $32: M. Zore; po $30: M. Cepon; po $25: J. P. Hlasenik; po $22: F. Jalovec; po $14: A. Vrhovnik; po $13: M. Krasovec; po $12: A. Cajner, A. Hite; po $10: E. Mlakar, Mrs. B. Flajnik, Mrs. Mokorel, A. Pucel, F. Jarc, M. Pugel, M. Hochevar; po $9: J. Mihelic, M. Erchul, Mrs. Vidic; po $8: T. Paukovic, M. Anzlovar, M. Krainz; po $7: H. Dolinar, A. Zolnar, M. Ribic; po $6: A. Vahcic, J. Shircel, Mrs. J. Snyder, A. Kozel, A. Konchan, J. Turk, T. Kodric; po $5: A. Smrekar, R. Skufca, N.N., A. Jesenko, Mrs. F. Skorenshek, D. Strekal, J. Stepic, F. Cvek, J. Perko, Mr. Mrs. J. Petrovic, J. Gradishar, M. Drobnich, F. Sterle, M. Jenc, A. Barboric, I. Kepic, A. Kamnikar, Miss J. Peterka, M. Mohorko, M. Kostelc, Mrs. J. Shircel, M. Ciber, Mrs. V. Rebrey, S. White, S. Jalovec, J. Cajner, M. Krainz, J. Jentel, L. Mladic Jr., J. Snyder, K. Popic, dr. Marija Pomagaj, M. Stefanchick, C. Kepic, M. Stanger, F. Jalovec, A. Ostrelic, A. Hochevar, B. Skofic, P. Borstnik; po $4.50: U. Erhatic, Mrs. J. Menart; po $4: A. Terlep, T. Peterlin, F. Papesh, T. Haklin, Mrs. K. Germovsek, J. Ray, U. Lovko, F. Oblak, M. Pristov, druz. Strubel, V. Kwiatkowski, druz. Tursich, M. Furar; po $3.50: J. Cesar; po $3: A. Huanar, N. Marentich, A. Krech, L. Raddell, P. Vlasiak, J. Paukovic, C. Kolesar, M. Kovach, M. Cekada, A. Colnar, M. Schifrer, A. Setnicar, Mrs. P. A. Rotar, V. Pogacnik, L. Demshar, F. Selan, A. Koren, H. Pelich, L. Chemazar, A. Rosp, J. Koren, F. Petric, M. Shircel, T. Archul, F. Novak, V. Kwiatkowski, M. Cizel; po $2: J. Nemanich, M. Rangus, A. Pazel, J. Kalcic, A. Miller, J. Dobnikar, F. Sustar, A. Kodrich, M. Hochevar, F. Petrovic, M. Darovic, M. Klun, B. Hunter, J. Zabukovec, J. Planinsek, M. Shiffler, J. Martincic, J. Savrnik, M. Selak, M. Slanovih, T. Stiliqoj, Mrs. M. Laurich, G. Celesnik, M. Lautar, A. Chesnik, F. Bittence, J. Mutz, A. Sustar, T. Rolich, S. Forti, Mrs.Galichnik, C. Martin, M. Tavcar, J. Fokelt, L. Jalovec, druz. Krebels, L. Raddell, L. Sincene, I. Intihar, J. Klenocki, M. Mesnik; po $1.50: T. Archul, M. Schustar, L. DeMarco, M. Stare, D. Strmec, Mrs. L. Silben, J. Jakelj, F. Selak, T. Archul, F. Selak, J. Bokar, Mrs. T. Taljan, R. Birk; po $1: M. Jeraj, M. Mesnik, M. Majerle, M. Kersman, A. Race, J. Mramor, A. Novak, J. Sustarsich, Mr. Mrs. F. Kregar, M. Kochevar, Mrs. J. Peternell, B. Ancel, M. Gerdovich, F. Cerar, J. Koritnik, Mrs. M. Marsela, B. Gornik, Mrs. J. Hocevar, F. Kernc, A. Kozlevcar, Mrs. T. Zagar, Mrs. Surjan, A. Pugel, M. Hochevar, A. Unetich, F. Tagel, M. Malover-Sraj, M. Boh, M. Gregorcic, L. Chemazar, C. Gregorcic, M. Kostelec, J. Legan, Mrs. K. Ercul, K. Krasovec, J. Laurich, B. Anzel, M. Surdich, M. Omejc, F. Radez, A. Stiglitz, M. Stanonik, N.N., F. Ferlin, A. Peters, M. Thuma, V. Kwiatkowski, T. Novosel, A. Smarker, J. Hocevar, A. Kompare, Miss M. Zore.

Kako prideš na ameriške Brezje

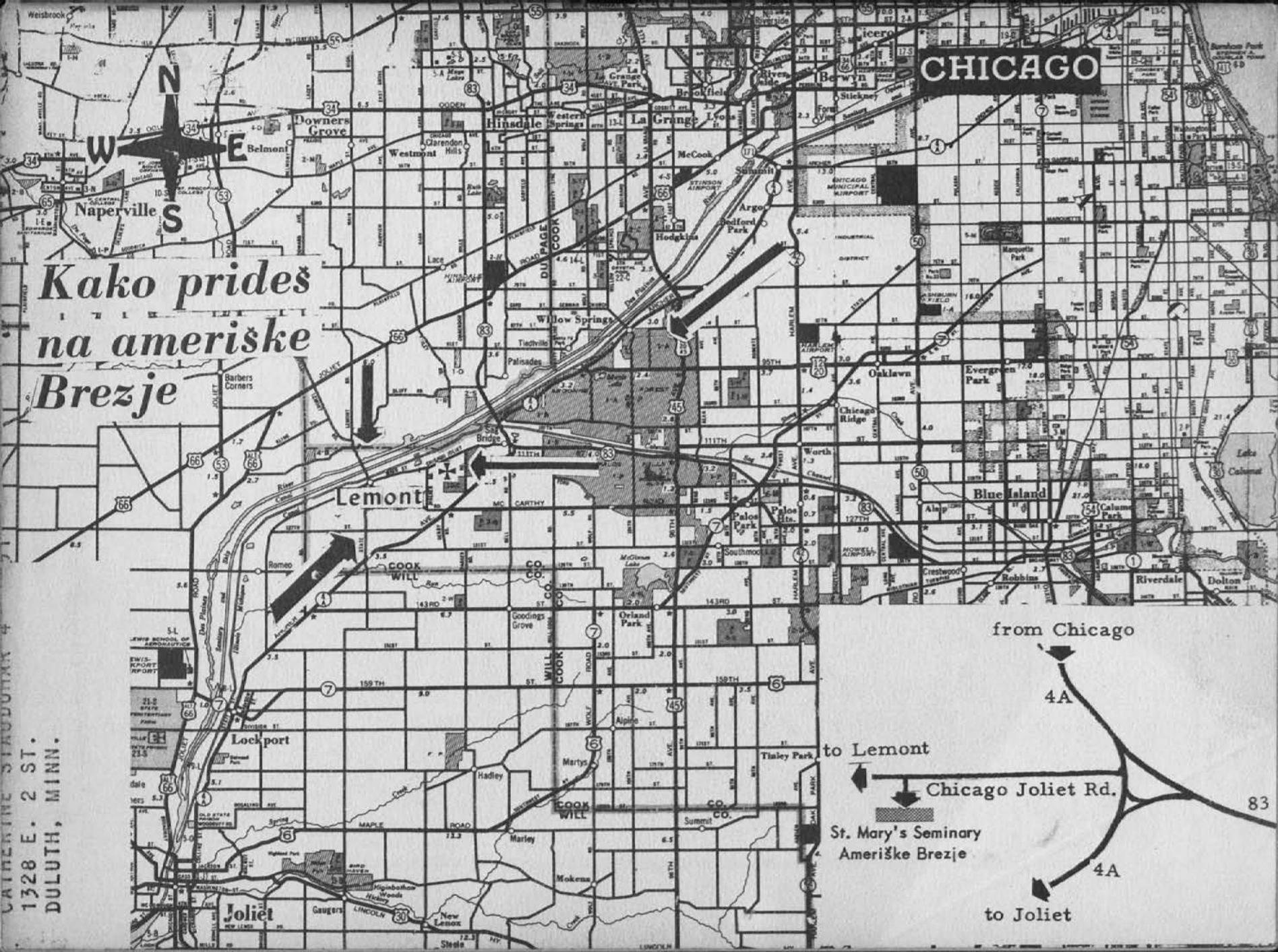

CATHERINE STADDUMK 4
1328 E. 2 ST.
DULUTH, MINN.